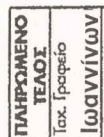

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΠΛΩΓΩΝΙΟΥ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 136

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2008

Κωδικός 2217

ΕΝΑ ΠΑΡΑΠΟΝΟ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑΣ

Δεν μπορούμε να αποφύγουμε τον πειρασμό να περιγράψουμε με λύπη ένα παράπονο που βγήκε, έτσι από μόνο του, με την επικαιρότητα του θέματος της ονομασίας του κράτους των Σκοπίων. Μακριά από μας κάθε σκέψη και παρόρμηση πολιτική. Θα διάβασαν και οι συμπατριώτες μας, στα τόσα πολλά δημοσιεύματα, ότι Έλληνες επιχειρηματίες έχουν επενδύσει πάνω από ένα δισεκατομμύριο ευρώ σε έργα και επιχειρήσεις στα Σκόπια δίνοντας δουλειά σε πάνω από 40.000 θέσεις εργασίας. Και αυτό ούτε που το λογάρισαν οι κακοί μας γείτονες. Αυθόρμητα γεννιέται το παράπονο. Γιατί αυτήν την εύνοια και παροχή βοήθειας προς τα Σκόπια να μη την διοχετεύσουν στον δικό μας διασυνωριακό χώρο Πλωγώνιου-Δερόπολης, όπου θα έδιναν εργασία σε ομογενείς, αλλά και σε αλθανούς; Γιατί, όχι 40.000 ή και 20.000 ή ακόμη και 10.000 θέσεις εργασίας, να μη δημιουργηθούν στο διασυνωριακό χώρο τον δικό μας με

πολλαπλάσια ευεργετήματα ανάπτυξης μιας περιοχής που θα αποτελούσε και έναν δυνατό κρίκο μεταξύ των γειτονικών πληθυσμών που συμβιών από αιώνων, και έχουν αναπτύξει σχέσεις και προσεγγίσεις πολιτιστικές, ανθρωπίνες και ειρηνικές; Μπορεί να υπάρχουν κάποιες τριβές με τους αλθανούς. Ο χώρος όμως αυτός αποτελεί ένα παράδειγμα συμβίωσης, συμφιλίωσης και όλοι γεύονται τα αγαθά της εργασίας τους στη Ελλάδα και το εκτιμούν. Το παράπονο είναι αυτονόητο, τώρα μάλιστα που δοκιμάζεται όλος ο Ελληνισμός από την κακοπιστία των Σκοπιανών.

Το παραπάνω καλόπιστο σχόλιο, και παράπονο, μπορεί να αποτελέσει μια βάση για μια νέα προοπτική για την περιοχή μας, και τον Νομό μας, τώρα μάλιστα που οι νέοι δρόμοι ανοίγουν και φέρνουν πιο κοντά τους δυο λαούς μέσα στη νέα Ευρωπαϊκή πραγματικότητα.

Κ.Χ.Κ.

ΩΡΕΣ ΕΥΘΥΝΗΣ

Στην συχνότητα εμφανίσεως των ειδήσεων, για την αναδιάρθρωση των φορέων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, ήρθε στην επικαιρότητα για μια ακόμη φορά το θέμα της μείωσης των φορέων. Έτσι τελευταία δημοσιοποιήθηκε και πάλι ότι οι Δήμοι θα περιοριστούν στους 400, από τους περισσότερους από χίλιους που έχει ο «Καποδιστριάς Ι». Στο αρμόδιο υπουργείο, ασφαλώς και θα γίνονται κάποιες διεργασίες και μελέτες για τα νέα σχήματα, τα όρια και τις προϋποθέσεις οργανώσεως των νέων «συμπυκνωμένων» Δήμων. Στην περιοχή της επαρχίας μας δεν φαίνεται να κινείται κάτι και οι δικοί μας Τοπικοί άρχοντες φαίνεται να μη αντιδρούν. Δεν αντιδρούν ακόμη και οι διάφοροι αντιπροσωπευτικοί Σύλλογοι και οι Αδελφότητες και Ενώσεις αποδήμων. Πλησιάζει όμως η ώρα της ευθύνης για όλους, γιατί το θέμα είναι σημαντικό για την ταυτότητα και τον ρόλο των νέων Φορέων Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Κάποτε, για να κρατηθούν οι τώες Κοινότητες και να έχουν τα μέσα να επιβιώσουν, γίνονταν πανστρατιά για να απογραφούν όσο το δυνατόν περισσότεροι κάτοικοι. Σήμερα ανάλογοι είναι οι κίνδυνοι να βρεθούν τα χωριά μας «απρόσωπα» και «άγραφα» μέσα σε ένα περιβάλλον, χωρίς την Πλωγνήσια ταυτότητα, και στο έλεος μιας νέας εξουσίας που δεν θα γνωρίζεται για την παλιά γενέτειρα, σπάζοντας έτσι και τους δεσμούς επικοινωνίας με αυτή. Η συλλογική ευθύνη είναι τώρα μεγαλύτερη όσο ποτέ.

«ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ ...ΚΥΝΗΓΟΙ»!

Αυτά μας είπε ένας συμπατριώτης μας σε κάποια έξοδό μας στα χωριά μας. Το είπε έτσι απλά, σαν αυτονόητο και «κατεστημένο» πλέον γεγονός. Και είδαμε πράγματι αρκετά από εκείνα τα θαρικά «αγροτικά» των πόλεων, τα 4Χ4, με συρόμενες κλούβες σκύλων να κυκλοφορούν «πάνω-κάτω» στους δρόμους, ασφαλοστρωμένους αλλά και απρόσιτους χωματόδρομους. Με ασκήσεις δεξιότητας και την ισχύ μεγάλης ιπποδύναμης της τετρακίνητης, πατούν και τα πιο απρόσιτα σημεία και καταφύγια θηραμάτων. Και βέβαια δεν είδαμε πουθενά κάποιον έλεγχο της ταυτότητας και της ιδιότητας αυτών των προκλητικών κινήσεων. Η λαθροθηρία παραμένει ασύδοτη και αδιάκτα. Κι αν κυκλοφορούν τόσα αστυνομικά αυτοκίνητα πρέπει να αντιληφθούν οι αρμόδιοι, ότι ο επιλεκτικός έλεγχος για λαθρομετανάστες και ναρκωτικά, ακυρώνει την έννοια της γενικής Τάξης και Ασφάλειας των κατοίκων και των επισκεπτών της περιοχής. Και αφήνουν μια πικρή γεύση αλλά και μια ειρωνική κριτική άποψη, για το ρόλο αυτής της έτσι παρουσίας του Κράτους, που συνεχώς «επανιδρύεται» και συνεχώς μένει «μετεξεταστέο». Με την ανέλεγκτη κυκλοφορία «οπλοφόρων», δίνεται η εντύπωση ότι αθώνονται μια σειρά αδικημάτων που έχουν σχέση με έκνομους δραστηριότητες και αμφίβολες δικαιολογίες παραβατικότητας. Θα το ξαναγράψουμε. Η κυκλοφορία γίνεται επικίνδυνη για όποιον ή όποια θέλει να περπατήσει στα όμορφα δάση μας και τις αξεπέραστες θουνοπλαγιές. Η Ποιότητα Ζωής χάνει κάθε μέρα και περισσότερα μόρια. Οι οπλοφόροι κυκλοφορούν ελεύθερα. Οι «λοιποί πολίτες» όχι.

Η έκφραση «τσιμέντο να γίνει», ήταν μια περίοδος που πέρασε από όλα τα χωριά μας, και θεωρούνταν μεγάλη επιτυχία για έναν πρόεδρο να εξασφαλίσει κάποια πίστωση να τσιμεντοστρώσει κάποιους δρόμους στο χωριό του. Και έτσι άρχισε μια παραμόρφωση στα χωριά μας που αλλοίωσε ριζικά το παραδοσιακό τοπίο των χωριών μας. Η «κατανάλωση» του τσιμέντου πέρασε και στα «μονομπλόκ» σε τοίχους αντιστήριξης αλλά και σαν πεταχτό σε οπίτια και μνημεία των χωριών μας. Η αλλοίωση του τοπίου είχε συντελεστεί. Η ...κατάκτηση είχε γίνει! Η αποδόμηση των χωριών μας είχε ξεκινήσει, σε μια κατ' ευφημισμό πρόοδο και ανάπτυξη. Οι παραδοσιακές ξηρολιθιές, πολλές από τις οποίες είχαν ζωή μέχρι και εκατό χρόνια, όπως και κατασκευασμένες καλύβες και βοηθητικά κτίσματα με ξηρολιθιές, είχαν επάνω τους

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΚΑ

ΚΑΛΝΤΕΡΙΜΙΑ ΧΩΡΙΣ ...ΠΑΡΑΔΟΣΗ

καταγραμμένη με την πατίνα του χρόνου, με τα βρύα, τις μούχλες και τα αγριολούλουδα που φύτρωναν στα διάμεσα των λιθαριών κενά, έδιναν, και δίνουν ακόμη, μια ταυτότητα στα χρόνια που είχαν αφήσει πάνω τους το παρελθόν του κάθε τόπου.

Τα τελευταία χρόνια σαν εξέλιξη των δημόσιων κατασκευών στα χωριά μας, κυριαρχεί το λιθόστρωτο, το καλντερίμι, χωρίς παραδοσιακή ταυτότητα, με υψηλό κόστος και με μεγάλη προστιθέμενη αξία σε τσιμέντο και πάλι. Έτσι γέμισαν τα χωριά μας με καλντερίμια και τοίχους τσιμεντόπηκτους, άγνωστα σαν κατασκευές στο

παρελθόν, και σαν ποιότητα και σαν κατασκευή. Πρέπει να θυμηθούμε, αφού συνεχώς μιλάμε για «παραδοσιακά χωριά», ότι στα δικά μας χωριά του Πλωγνίου, σπάνια ήταν τα καλντερίμια αλλά και οι τοιχοποιίες με κονίαμα, που περιορίζονταν μόνο σε σόχωρα και αυλές. Για όσους έχουν μελετήσει και αυτές τις κατασκευές στα χωριά του Πλωγνίου, η κατασκευή καλντεριμιού γινόταν με πέτρες ακανόνιστου σχήματος που «θεμελιωνόνταν» πάντοτε πάνω σε αμμόστρωση, και χωρίς αρμολόγημα. Έτσι ένα καλντερίμι έδενε με τα χόρτα που φύτρωναν ανάμεσα στις πέτρες και έδιναν

ένα καλαίσθητο και στέρεο αποτέλεσμα. Και πάλι αυτά τα καλντερίμια ήταν ελάχιστα και σε ειδικά σημεία που υπήρχε κάποιο πρόβλημα. Τέτοια καλντερίμια έγιναν στο Δολό όταν χαρακτηρίστηκε το χωριό διατηρητέο, και όπου δεν έγινε «εκσυγχρονισμός», διατηρούνται για περισσότερα από 40 χρόνια. Η καλντεριμιποίηση μερικών χωριών τα παραμόρφωσε και μοιάζουν σαν ένα «εισαγόμενο», ξενόφερτο είδος τεχνικής κατασκευής ομοιόμορφο και ομοιόχρωμο με άλλων περιοχών που δεν έχει τίποτα από τη δική μας δομική παράδοση των χωριών μας. Γράφονται αυτές οι γραμμές, γιατί το φαινόμενο γίνεται μόδα, έχει μεγάλο κόστος, και συντελεί στην παραμόρφωση της παράδοσης των χωριών μας που εξαφανίζουν την ταυτότητα των οικισμών μας, αυτό

Συνέχεια στην 2η σελ.

ΚΑΛΝΤΕΡΙΜΙΑ ΧΩΡΙΣ ...ΠΑΡΑΔΟΣΗ

Συνέχεια από την 1η σελ.

για το οποίο συχνά μιλάνε μερικοί, χαρακτηρίζοντάς το «πρόοδο» και στοιχείο ανάπτυξης. Αυτοί τους οποίους θέλουμε να προσελκύσουμε, στις νέες μορφές ήπιου και εναλλακτικού τουρισμού, τέτοια κατασκευάσματα βλέπουν σε πολλά περιφερειακά χωριά που κατάντησαν σαν να βγαίνουν με καρμπόν και τα ίδια υλικά. Τελευταία ακούστηκε ότι θα γίνουν τέτοιες κατασκευές και στα μοναδικά μονοπάτια της χαράδρας του Κουβαρά! Και το άλλο παράδοξο, να γίνουν τιμωμένα μονοπάτια και τιμωτόδρομοι στη Νεμέρτσικα. Τι σχέση έχουν αυτά με τις τουριστικές έννοιες και σκέψεις για την ανάδειξη των παλιών μονοπατιών και την υπηρέτηση αυτών των νέων ιδεών για την ανάπτυξη; Αναλογίζεται κανείς, αν αυτά τα «περίτεχνα» καλντερίμια και οι πληθωρικές τοιμεντόχτιστες λιθοδομές, πόσο λιγότερο θα κόστιζαν, και θα υπήρχαν χρήματα για άλλες τέτοιες ιδέες, αν γινόταν με τον παραδοσιακό απλό τρόπο ξηρολιθιάς και λιθοστρώσις; Μα, θα ισχυριστούν κάποιοι, ότι αυτά που γίνονται με «πηγμένα» στο τοιμεντό λιθάρια, θα κρατήσουν πολλά χρόνια. Προς τι; Οι ξηρολιθιάς και τα παλιά λιθόστρωτα έχουν ισχυρότερα πιστοποιητικά μακροζωίας. Ενώ παράλληλα πολλές είναι οι διαπιστώσεις ότι πολλές νέες τοιμεντοκατασκευές αποσάβηνονται συχνά και σύντομα.

Ίσως είναι καιρός για μια άλλη θεώρηση αυτών των κατασκευών καλντεριμιών και τοίχων, με βάση την καταγραμμένη παράδοση που έδωσε το χρώμα και την ταυτότητα στα χωριά μας τα παλαιότερα χρόνια. Αυτήν που θέλουμε να αναπαράγουμε, αλλά χωρίς την παλιά παράδοση.

Κων. Χρ. Κωστούλας

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΠΩΓΩΝΙΟΥ

Μηνιαία Έκδοση για τους Πωγωνήσιους

ΕΔΡΑ: Πωγωνιανή
Ιδιοκτήτης-εκδότης-διευθυντής: Κων. Χρ. Κωστούλας
Διευθύνσεις επικοινωνίας:
Πωγωνιανή (Τ.Κ. 44002), τηλ. 26570-31333
Ιωάννινα-Οπλ. Πουτέτση 16 (Τ.Κ. 45332),
τηλ. 26510-70485

ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ ΕΚΤΥΠΩΣΗ
«ΤΥΠΟΕΚΔΟΤΙΚΗ ΗΠΕΙΡΟΥ ΕΠΕ» Πέραμα Ιωαννίνων

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΧΥΛΟΠΙΤΤΕΣ- ΤΡΑΧΑΝΑ- ΣΠΙΤΙΣΙΑ ΓΛΥΚΑ

Σπιτίσια, χυλοπίττες, τραχανά, γλυκά και άλλα παλιотικά παρασκευάσματα του τόπου μας στη χρυσόχερα Ρίνα στο τηλέφωνο 26570-31583.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΓΙΑ ΜΕΛΙ

Μήπως ψάχνετε για μέλι αγνό, τέλει; Θα το βρείτε στο Βασιλικό στον αρχαιότερο μελισσοκόμο Παν. Κύρκο. Τηλέφωνο τις βραδινές ώρες 26570-41508.

CD ME ΠΩΓΩΝΗΣΙΑ

Πωγωνήσια και άλλα τραγούδια του Βασίλη Κέγκου
Συνεχίζει επίσης να κυκλοφορεί και το CD της Αδελφότητας Μεροπαίων Θεσσαλονίκης με τον Πέτρο Λούκα και πανηγυρικά τραγούδια.

Επίσης κυκλοφόρησε CD με Πωγωνήσια τραγούδια από τους Δολιώτες.

ΔΩΡΕΑ

Στη μνήμη της αείμνηστης Ελπινίκης Αθ. Παππά, τα παιδιά της, Αικατερίνη, Ελένη, Νίκος, τα εγγόνια της και η οικογένεια Βασιλείου Σταμπόλη προσέφεραν χρηματική ενίσχυση στον Φιλεκαπαιδευτικό Λαογραφικό και Πολιτιστικό Σύλλογο Πωγωνιανής. Το Δ. Σ. του Συλλόγου Εκφράζει θερμές ευχαριστίες

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή του Αγίου Νικολάου Πωγωνιανής ευχαριστεί θερμά τις οικογένειες Βασ. Κωτσάκη και κ. Παλέτα για το χρηματικό ποσό που προσέφεραν στη μνήμη της Ελπινίκης Αθ. Παππά.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ

* Το ετήσιο μνημόσυνο της Αριστούλας Γ. Μάνθιου τελέστηκε στις 10 Φεβρουαρίου στον Ιερό Ναό Αγίας Τριάδας Αμπελοκήπων Αθηνών και ταυτόχρονα στον Άγιο Νικόλαο Πωγωνιανής.
Ο Ευάγ. Μάνθιος, εις μνήμη της διέθεσε χρηματικό ποσό στο Κέντρο Παιδικής Μέριμνας Πωγωνιανής.

ΘΑΝΑΤΟΙ

* Απεβίωσε στην Πωγωνιανή η Ελπινίκη Αθ. Παππά ετών 94
* Απεβίωσε στη Λίμνη η Αικατερίνη Κων. Λιόντου ετών 83

ΧΡΗΣΙΜΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ

ΚΩΔΙΚΟΣ
2657-0-

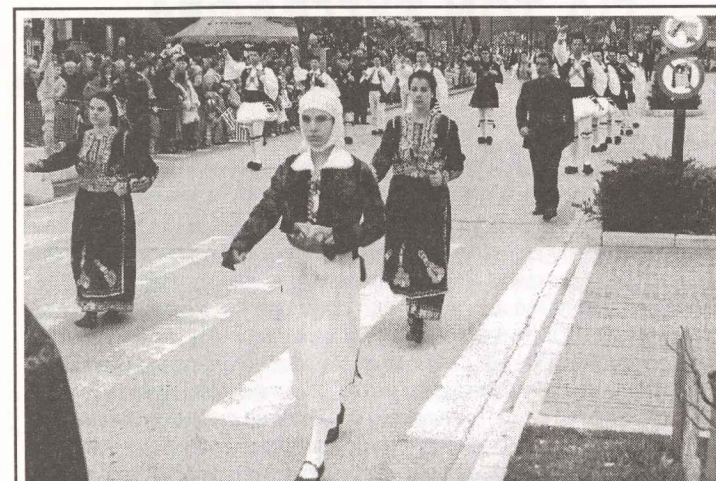
ΟΤΕ Δελβινάκιου	22399
	22121
	22139
ΔΕΗ Δελβινάκιου	22211
Ταχ. Δελβινάκιου	22244
Ταχ. Κεφαλοβρύσου	41210
Δημόσιο Ταμείο	22246
Συμβολαιογραφείο	22006
Ιερά Μητρόπολη	22203
Κυνηγετικός Σύλλογος	22359
Κέντρο Υγείας	22222
Δελβινάκιου	22540, 22541
Φαρμακείο Δελ.	22525
Φαρμακείο Κεφ/σου	41012
Ιατρείο Βασιλικού	41300
Ιατρείο Βήσανης	71366
Ιατρείο Κερασόβου	51624
Ιατρείο Κεφαλ/σου	41586
Ιατρείο Κτισμάτων	51201
Ιατρείο Πωγωνιανής	31203
Αστυνομία Δελ/κίου	22216
	22365

Τμήμα Συνοριακής Φύλαξης Δελβινάκιου	22085-22086
Αστυνομία Βήσανης	71243
Αστυνομία Καστανής	51570
Αστυνομία Κεφ/σου	41216
Αστυνομία Κτισμάτων	51292
Αστυνομία Πωγ/νής	31201
Ελεγχος Διαβατηρίων Κακαβιάς	51230
Τελωνείο Κακαβιάς	51210
Δασονομείο	22208
Φυλάκιο Κακαβιάς	51300
Φυλάκιο Δρυμάδων	31344
Τελωνείο Δρυμάδων	31050

ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ

Ανω Πωγωνίου	(26570) 41206
	ΦΑΞ - 41206
Δελβινάκιου	(26570) 22204
	ΦΑΞ - 22444
Κοιν. Λαβδάνης	(26570) 51667
Κοιν. Πωγωνιανής	(26570) 31227

- ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΠΩΓΩΝΗΣΙΑ ΒΥΒΛΙΟΦΗΚΗ»
- Κων. Χρ. Κωστούλα «Ο κάμπος του Ξηροβάλτου - Το μεγάλο ντερένι του Πωγωνίου»
Μια σύνθετη εργασία για το πέρασμα του Ξηροβάλτου
 - Κων. Χρ. Κωστούλα «Γνωριμία με την Πωγωνιανή»
Ένας μικρός οδηγός με ιστορικά και άλλα στοιχεία για την Πωγωνιανή
 - «Πωγωνιακά»
Ανατύπωση του σπάνιου αυτού βιβλίου του Ι. Λαμπριδί που πρωτοεκδόθηκε το 1889
 - «Πωγωνιακά Χρονικά» Τόμος 1
Θέματα: Αρχαιολογία-Ιστορία-Λαογραφία-Πεζογραφία-Ποίηση-Ερευνα-Στατιστικά-Βιβλιογραφία-Τοπωνύμια κ.α.
 - «Φωτογραφικό Λεύκωμα Πωγωνίου» Σειρά 1
Ένα 16σελίδο μεγάλο σχήματος 20X28, με 16 σπάνιες φωτογραφίες Πωγωνιανών
 - Κων. Χρ. Κωστούλα «Η μάνα μολογεί κι εγώ γράφω»
Μια καταγραφή αφηγήσεων με τοπικές ιστορίες, κοινωνική και αγροτική ζωή, έθιμα, προλήψεις, δοξασίες μιας εποχής στο Δολό και αλλού.
 - «Πωγωνιακά Χρονικά» Τόμος 2
Θέματα: Ερευνα-Αρχαιολογία-Ιστορία-Πεζογραφία-Ποίηση-Στατιστικά-Τοπωνύμια-Φωτογραφία
 - «Πωγωνιανή» Φωτογραφική αναδρομή 100 χρόνων
 - Κων. Χρ. Κωστούλα «Ενα παλιό του '40 θυμάται»
Ένα «παιδικό ρεπορτάζ» ενθυμήσεων από τον πόλεμο του '40
 - Κων. Χρ. Κωστούλα «Οι είδησεογράφοι του Γένους»
Μια καταγραφή ενθυμήσεων στα εκκλησιαστικά βιβλία του Φαραγγίου
 - Κων. Χρ. Κωστούλα «Το μικρό χρονικό του Σχολείου Ρομπιτών (Μερόπης) Πωγωνιανή»
Μια καταγραφή πληροφοριών για την εκπαίδευση των παιδιών των Ρομπιτών.
 - Αχ. Βοζιάρη: «Ενα άλλο παιδί του '40 θυμάται από την Ιταλοκρατούμενη πλευρά»
 - Αχ. Βοζιάρη: «Η δεύτερη δεκαετία της ζωής μου»
 - «Πωγωνιακά Χρονικά» Τόμος 3
 - Κων. Χρ. Κωστούλα: «Το δικό μου κανισό»
 - Ενθυμήσεις του Μάνθου Μάρη
Σχόλια - σημειώσεις Κων. Χρ. Κωστούλα
 - Κων. Χρ. Κωστούλα: Γεώργιος Πανταζίδης.
 - Γ. Λεκάκη: Το ημερολόγιο ενός λογιά από τη Μερόπη
 - Κων. Χρ. Κωστούλα: Οι Ραφτάδες των Ρομπιτών

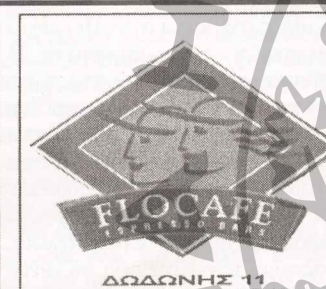
ΜΙΡΑΚΟΛΟ! ΜΙΑ ΠΩΓΩΝΗΣΙΑ ΣΤΗΝ ΦΕΤΙΝΗ ΠΑΡΕΛΑΣΗ ΣΤΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Η ΠΙΤΤΑ ΤΩΝ ΠΩΓΩΝΗΣΙΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΚΟΠΗΚΕ ΣΤΟ ΒΑΣΙΛΙΚΟ

Στο Βασιλικό έκψε την πίττα της Ένωσης Πωγωνησίων Ηπείρου, παρουσία πολλών μελών της και κατοίκων της περιοχής. Η εκδήλωση έγινε στο Δημοτικό σχολείο Βασιλικού. Την συγκέντρωση χαιρέτησε ο Δήμαρχος Άνω Πωγωνίου κ. Ι. Ντόντης και ευχαρίστησε την Ένωση Πωγωνησίων για την πρωτοβουλία της να δίνει το «παράν» στα χωριά του Πωγωνίου. Ο πρόεδρος της Ένωσης κ. Απόστολος Παπαϊωάννου ευχαρίστησε όσους πήραν μέρος στην εκδήλωση και ιδιαίτερα τον Πολιτιστικό Σύλλογο Βασιλικού που εκτός των άλλων οργάνωσε και έναν πλούσιο μπουφέ με παραδοσιακά Πωγωνήσια εδέσματα.

ΑΚΟΜΗ ΜΙΛΑΜΕ ΓΙΑ...ΠΥΡΟΠΛΗΚΤΑ!

Στο 8ο χρόνο μετά την καταστροφική πυρκαγιά του Αυγούστου του 2000 ακούγονται συζητήσεις για το ανολοκλήρωτο έργο αποκατάστασης των πραγμάτων. Λέγεται μάλιστα ότι δεν έχουν απορροφηθεί και οι πιστώσεις. Και μόνο ότι γίνονται τέτοιες συζητήσεις αρκεί, για να διαπιστωθεί ότι κάπου δεν πάει καλά η όλη σχεδίαση για την αποκατάσταση των συνεπειών της καταστροφικής πυρκαγιάς, και περισσότερο ότι και με τα κονδύλια που διατέθηκαν η πολυδιαφημισθείσα «ανάπτυξη» δεν...έφθασε ακόμη! Είναι άγνωστο επίσης αν μετά από τόσα χρόνια και τόσο πολλά λόγια, αποκαταστάθηκαν οι παραγωγικές μονάδες που λειτουργούσαν, έστω και όπως λειτουργούσαν, στην παλιά τους κατάσταση. Μιλάμε για γεωργικές, αμπελουργικές, κτηνοτροφικές, μελισσοτροφικές δραστηριότητες που υπήρχαν στην πυρόπληκτη περιοχή. Οκτώ χρόνια είναι πολλά για να μιλάμε ακόμη για...πυρόπληκτα.

ΟΜΙΚΡΟΝ Α.Ε.

ΤΕΧΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΧΟΥ & ΦΩΤΙΣΜΟΥ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΤΖΙΑΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

Σολωμού 20, 10682 Αθήνα
Τηλ.: (210) 3302095, Fax: (210) 3836761, E-mail omikgr@hol.gr

ΣΧΟΛΙΟ

ΤΑ ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ ΣΤΗ ΛΙΜΝΗ ΖΑΡΑΒΙΝΑΣ

Σε μια διαδρομή, τελευταίες μέρες του Φλεβάρη, και κάνοντας την διαδρομή προς τα χωριά μας, σκέφτηκα να σταματήσω για λίγο στις όχθες της γραφικής λίμνης Ζαράβινας, της γραφικής λίμνης «με το τουρκουάζ χρώμα» όπως την περιγράφει η περιηγήτρια Stragford το 1864, να την απολαύσω στη γαλήνη του δειλινού. Σταμάτησα δίπλα στο αναπαυτήριο που κατασκεύασε ο Δήμος για τους περιεργούς σαν την αφεντιά μου. Καλή η προσπάθεια και ρομαντική η πρωτοβουλία του Δήμου. Όμως οι κάδοι αναποδογυρισμένοι και καταστραμμένοι. Και δίπλα «ανόδοπαρη» η όχθη από λογής λογής χρώματα από τα διάφορα υλικά συσκευασίας διαφόρων παρασκευασμάτων, πλαστικά, χάρτινα και άλλα συνδυαστικά της κατανάλωσης. Θέμα καθόλου κολακευτικό για τον πολιτισμό μας και την ποιότητα ζωής που...κατακτήσαμε! Σιγά μιλάμε για καθαρό περιβάλλον, και για εξάλειψη των χρωματικών. Δεν φθάνει όμως η προσπάθεια του Δήμου, που εξαντλείται στα παγκάκια και σε δυο κάδους απορριμμάτων χωρίς συνεχή υποστήριξη. Φταίμε και όλοι οι περιεργαζόμενοι το περιβάλλον. Και η λίμνη της Ζαράβινας είναι ένα πολιτιστικό σπολίδι του τόπου μας. Είναι πράγματι ένα τουρκουάζ πετράδι που στολίζει το περβάζοντικό πεδίο του Πωγωνίου, και βιτρίνα που την θαυμάζουν όλοι οι διερχόμενοι.

Κ.Χ.Κ.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ Η ΑΣΦΑΛΤΟΣΤΡΩΣΗ

Τις τελευταίες μέρες του Φεβρουαρίου και με τη βελτίωση του καιρού, άρχισαν πάλι οι εργασίες ασφαλτόστρωσης στο δρόμο από Χάνι Δελβινάκι προς Πωγωνιανή. Όταν θα κυκλοφορήσει το φύλλο αυτό, πιστεύεται ότι ένα ακόμη μεγάλο τμήμα του δρόμου θα έχει καλυφθεί με τον νέο ασφαλτοτάπητα. Ήδη έχει ολοκληρωθεί και ο πρώτος κόμβος διακλάδωσης προς Δελβινάκι με κατασκευή ηριόδας και ασφαλτόστρωση καθώς και το τμήμα κοντά στη γέφυρα «Κουτσουπιάς», η δεύτερη διακλάδωση προς Δελβινάκι και ολοκληρώθηκε η ασφαλτόστρωση μέχρι τη γέφυρα «Καλντερίμ».

ΑΝΑΔΟΧΟΙ ΣΕ ΝΕΑ ΕΡΓΑ

Σε συνεδρίαση της Νομαρχιακής Επιτροπής Προγραμματισμού, Εκτέλεσης Έργων, Εκπόνησης Μελετών και Προμηθειών αναδείχθηκαν οι ανάδοχοι των ακόλουθων έργων της Επαρχίας μας:

* Ολοκλήρωση κατασκευής βάθρου γέφυρας Ρογοζίου προϋπολογισμού 45.000 ευρώ.

* Αποκατάσταση ζημιών στο τμήμα της 48ης επ. οδού Βρίστοβο-Κάτω Λάβδανη προϋπολογισμού 30.000 ευρώ.

Η ΓΕΦΥΡΑ ΣΤΟ ΓΚΟΥΒΕΡΓΙΩΤΙΚΟ ΠΡΟΧΩΡΗΣΕ

Μια σημαντική γέφυρα στον ανακατασκευαζόμενο δρόμο από το Χάνι Δελβινάκι προς την Πωγωνιανή, είναι και αυτή στη θέση «Καλντερίμ» ή «Γκουβεργιώτικο» ή «μεγάλη γέφυρα». Με τις τελευταίες εργασίες τοποθέτησης των προεντεταμένων στοιχείων στα νέα βάθρα της κατασκευής, η νέα γέφυρα πήρε τη μορφή της και αναμένεται η κατασκευή του διαπύλου. Φάινει πράγματι το μέγεθος της νέας γέφυρας και αποτελεί πράγματι ένα μεγάλο τεχνικό έργο της επαρχίας μας..

ολγα κωστούλα
ψυχολόγος
τηλ. παν/μίων παντείου & bordeaux II

συμβουλευτική μέσω διαδικτύου
www.olgakostoula.net

symbolos@olgakostoula.net
+ 30 6948 56 13 70

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚ. ΒΛΑΧΙΩΤΗΣ ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΙΚΟΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ

ΓΟΥΝΑΡΗ 36 - ΕΛΛΗΝΙΚΟ - Τ.Κ. 167 77 ΤΗΛ.: 9624250 - FAX: 9618929

ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΙΚΟ

ΥΛΙΚΟ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ

ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ

- αυτοματισμοί
- θερμηλέφωνα
- τηλεφωνικό υλικό
- πίνιακες
- ενδοσυνεννοήσεις
- όργανα μετρήσεως
- φθορισμός
- λαμπτήρες
- φωτιστικά σώματα
- παντός τύπου

1939-1940: ΟΙ ΔΥΟ ΕΠΙΤΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΖΩΩΝ

Γράφει ο Θωμάς Πλιάκος

Όταν οι Ιταλοί κατέλαβαν την Αλβανία, τα Πασχαλόγιορτα του 1939, ήταν φανερό πως ο επόμενος στόχος του Μουσολίνι θα ήταν η Ελλάδα. Η Ελληνική κυβέρνηση θορυβημένη το καλοκαίρι του 1939 έκανε μερική επιστράτευση εφεδρών και επίταξη των μεγάλων ζώων μουλαριών και αλόγων. Αυτό αποτελούσε μια πρόβα τζενεράλε που η εφαρμογή της θα γινόταν τον άλλο χρόνο, το καλοκαίρι του '40, που βρήκε τους Έλληνες έτοιμους ν' αντιμετωπίσουν την εχθρική επίθεση στις 28 Οκτωβρίου. Γι' αυτήν την εποποιία γράφτηκαν πολλά από πολλούς. Εγώ θ' αναφερθώ σ' ένα επί μέρους θέμα που εξήρα αυτοπροσώπως, στην επίταξη των ζώων.

Είχα τελειώσει την τρίτη τάξη του γυμνασίου της Βοστίνας. Ήμουν 15 χρονών όταν ήλθε η στρατιωτική εντολή στις Δρυμάδες, το χωριό μου, το καλοκαίρι του 1939, να πάμε στο Δελβινάκι που ήταν η έδρα της επαρχίας μας να παραδώσουμε τα ζώα στο Ανεξάρτητο Τάγμα Δελβινάκιου. Ξεκίνησαμε καβάλα στις πέντε το πρωί και μετά το τζιάτε πήραμε το μονοπάτι στις καρυές και φθάσαμε ύστερα από τέσσερις ώρες στο Δελβινάκι. Κατευθυνθήκαμε και σταθμεύσαμε σε μια πλατεία που ήταν μπροστά σ' ένα μεγάλο κτίριο, εκπαιδευτήριο ή κάτι τέτοιο. Κοσμοσυρροή, χαμός, από πενήντα χωριά περίπου, ανακατεμένοι με τα ζώα που κρατούσαμε από τα καπίστρια. Σκόνη και βρώμα από τα ζώα κουτουρού. Εκεί στη μέση της πλατείας ήταν ένα τραπέζι μ' έναν αξιωματικό κι' ένα γραφείο που κατέγραφαν τα ζώα και μας δίδαν το πιστοποιητικό της επίταξης των από το Δημόσιο.

Συνωστισμός και φασαρία ποιος να πρωτοπεράσει απερίγραπτες. Όπως πάντα ίσχυαν κι' εκεί τα πλάγια μέσα από πιο «έξυπνους». Φώναζαν δήθεν με τη σειρά τα χωριά κι' ενώ εμείς είμασταν στο δέλτα κι' έπρεπε να περάσουμε από τους πρώτους, βρεθήκαμε να περάσουμε την άλλη μέρα. Δύο σοκολάτες, αποσπασμένοι προφανώς από το Σύνταγμα Μεσολογγίου στο Ανεξάρτητο Τάγμα Δελβινάκιου, έπαιρναν τα μουλάρια και τ' άλλαγα από τα καπίστρια. Τα περισσότερα ήταν ζαντζιάρικα αφού δεν τα κρατούσε ο αφέντης τους. Αλλά αυτοί οι τοιοκιάδες ήξεραν από ζώα καθώς φαίνεται. Ήταν τσμπάσδες επαγγελματίες πεταλωτές, αλμπάνηδες που λέγαμε. Τους σκωπναν τα μουλάρια στον έναν αλλά αυτοί δεν τα 'φθιγαν μέχρι που ημερεύαν. Στη συνέχεια ένας στρατιώτης έπαιρνε το πυροκτινόμενο σίδερο από τη φωτιά και μάρκαρε τα ζώα στο λαιμό με το «Ε», ΕΛΛΑΣ, τσουρουφλίζοντας τις τρίχες και σάρκες και κάνοντας τα ζώα να κλωτσάνε από τον πόνο. Στη συνέχεια τα παίρνανε οι ημιονηγοί και δρόμο για το Χάνι. Εμείς φάγαμε το ψωμοτύρι το μεσημέρι και μείναμε νηστικοί με το βράδυ όπου μερικοί φαντάροι μας δώσανε από ένα κομμάτι κουραμάνα από το σουσιτό τους προφανώς. Νύχτωσε, πού να κοιμηθούμε; Ούτε κουβέρτα ούτε βελντζά. Κατά το σούρουπο, κι' ενώ είχαμε ξαπλώσει στο χώμα κατά καλή μας τύχη περνάει ένας κύριος με τις κόρες του. Ήταν βιβλιοδέτης κι' είχε κλείσει το μαγαζί κανόνισα μια βόλτα. Με είδε που ήμουν ο μικρότερος και απευθύνθηκε σε μένα και του είπα τα καθέκαστα. Τότε γύρισε και λέει στις κόρες του. «Μπορούμε να φιλοενησούμε δυο άτομα;». Λέγονταν Μπαλκάνης, χρυσός άνθρωπος. Μας παίρνουν και μας πηγαίνουν σ' ένα ωραίο πέτρινο σπίτι που στην αυλή του είχε μια θερινή κουζίνα. Εκεί εκοιμήθηκα σε δυο χαμηλά κρεβάτια εγώ κι' η Γιώτη Χατζού. Την άλλη μέρα το πρωί μας έφτιασαν πρωινό με τσάι του βουνού. Δεν θα τους ξεχάσω ποτέ για την καλοσύνη τους. Δώσαμε τα μουλάρια, πήραμε το χαρτί και πεζοπορία πιά για το χωριό. Σ' ενάμιση μήνα πήγαμε με το χαρτί και τα ξεναπήραμε τα ζώα αυθημερόν, εύκολα αυτή τη φορά.

Την άλλη χρονιά, το καλοκαίρι του '40, πάλι επίταξη, αλλ' αυτή τη φορά ήταν σταμπαραμένα από την προηγούμενη επίταξη όποτε και υπέφεραν λιγότερο τα καύμενα τα ζώα. Είχα λάβει κι' εγώ τα μέτρα μου. Μ' έναν «Ποσειδώνα» - ένα εικοσάρικο- που μούδωσε ο πατέρας μου πήγα στο Μπονίτσι κι' έφαγα μια φασουλάδα με τρεις δραχμές και μ' άλλες πέντε κοιμήθηκα στο «μοναχικό» δωμάτιο, όπως τώλεγε, κάτω από τη σκάλα. Καλό ήτανε, καλά ξημέρωσα, αλλά αυτή τη φορά το μουλάρι δεν μου το πήρανε γιατί ήταν κουτσό. Ήταν πρισμένο το μπροστινό δεξί του πόδι. Είχε «κατεβάσει» όπως λέγανε από το πολύ βάρος. Θυμάμαι που ο πατέρας μου έκανε παρατήρηση στη μάνα μου ότι το φόρτωσε πολύ με ξύλα κι' εκείνη αρνιόταν, οπότε ο πατέρας μου πήρε το ζύγι και τα ζύγισε 120 οκάδες, υπερβολικό βάρος για το μικρόσωμο ζώο. Έτσι ξαναγύρισα καβάλα στις Δρυμάδες. Όλα αυτά τα ζώα χάθηκαν στον πόλεμο, συνεισφορά των αγροτών μας στο μεγάλο αγώνα. Μακάρι να τόπαιρναν και το δικό μας οι Έλληνες και 'ας χάνονταν γιατί δυο μέρες αργότερα από τη κήρυξη του πολέμου, πέρασαν οι άτακτοι Αλβανοί εθελοντές ασπροσκούφηδες και μας το πήραν για να φορτώσουν τα πλιάτσικα. Με την οπισθοχώρηση από το Καλπάκι οι πρώτοι που τόσκασαν ήταν οι ασπροσκούφηδες, όπως τα ποντίκια που εγκαταλείπουν πρώτα το πλοίο που βουλιάζει. Έμειναν λίγο στο χωριό κι' ο πατέρας μου πήγε να τους ζητήσει το μουλάρι, οπότε ένας από τους πλιατσικολόγους γύρισε το όπλο κατά του πατέρα μου και του είπε «να φυλάς την κόκκα τώρα». Τότε ο πατέρας μου ζητησε συγγνώμη κι' έκανε μεταβολή, γιατί είδε ότι ήταν αδιότακτοι.

«VILLA PAPPAS»**ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΜΕΝΩΝ****ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΩΝ****ΣΤΟ ΚΑΝΑΛΙ ΠΡΕΒΕΖΑΣ****Τηλ. 26820 - 51820****Πανοραμική θέα στο Ιόνιο Αιωνόθιες θελανιδιές****Τουριστικός Σύμβουλος: ΑΝΤΩΝΗΣ Μ. ΠΑΠΠΑΣ****τ. Δικηγόρος & Ταξιδευτής - Κινητό: 6978585926****ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ
ΚΩΣΤΑ ΚΩΣΤΟΥΛΑ***Θνήσκει σιγαθέν το καλόν έργον**Πινδάρου*

Ο Κώστας Κωστούλας ιδρύοντας μόνος του την Πωγωνήσια Βιβλιοθήκη σήκωσε στους ώμους του το βάρος 29 τόμων ενώ μαθαίνουμε ότι ακολουθούν άλλοι έξι. Λέω το μεγάλο λόγο. Ένας άθλος.

Εχω την τιμή και τη χαρά να μου έχει προσφερθεί σχεδόν όλο το έργο του. Κείμενα που απηχούν ένα εύρος προσφοράς καμωμένο με κέφι και αυταπάτηση. Για να κρατήσει κανείς ζωντανή την έφεση της έρευνας πρέπει να αρνηθεί και να στερηθεί πολλά από τη ζωή του, για να έχει την ευχέρεια απομονωμένος να σκάψει σ' ένα θρυμματισμένο ιστορικό παρελθόν σε δυσπρόσιτες κρύπτες (γράφει υπόγειο), σε αραχνιασμένα σεντούκια, σε σαρακοφαγωμένα χειρόγραφα δευτέρια, όπως συμβαίνει με τον Κώστα Κωστούλα, που μη φιλόλογος αυτός, αλλά με οξεία την όσφρηση κατάφερε να αναγνώσει και να αποκαταστήσει σβησμένες από καιρούς γραφές και να φέρει στο φως οργανωμένα σύνολα κοινωνικής συμπεριφοράς στον οικονομικό και εργασιακό τομέα, όπως συμβαίνει με δυο πρόσφατες εργασίες του, αλλά και στην καθημερινή ζωή με παλαιότερες.

Το πόσο ανεπτυγμένη έχει ο Κώστας τη διαγνωστική όσφρηση, θα φανεί από ένα περιστατικό που θα αναφέρω. Είχα καταγράμμένη από το 1958 μια δημοτική μπαλάντα, που μου είχε αφηγηθεί μια σεβαστή γριά της Πωγωνιάς, στην οποία γινόταν λόγος για ένα κυνηγό με το παιδί του και μια τοποθεσία: του Ηλίνης το βουνό. Δεν ήξερα πώς να ορθογραφίσω τη λέξη. Ιλίνη, Ιλίνη Ηλίνη; Για τέτοιο βουνό στην Ηπειρο δεν είχα ξανακούσει.

Όταν διάβασα το ποίημα στον Κώστα, δεν άργησε καθόλου να μου βρει τη σωστή γραφή. Αμέσως θυμήθηκε το θρύλο και μου είπε πως πρόκειται για το «βουνό του Ελένου». Και το είπε σε μένα, που είχα μεταφράσει την «Αινειάδα» και γνώριζα από πρώτο χέρι την πληροφορία, που επανέλαβε αργότερα ο περιηγητής Πausanias, ότι δηλαδή ο γιος του Πριάμου Έλενος ήρθε στην Ηπειρο, συγκεκριμένα στο Βουθρωτό της Χονιάς και από μια ανεπάντρεχη συγκυρία βασίλεψε εκεί.

Εκείνο που διακρίνει τα κείμενα του Κώστα Κωστούλας είναι η σαφήνεια της σκέψης του, η παραστατικότητα της γραφής του, η ευφράδεια του λόγου του και σε κείμενα που από τη φύση τους είναι αιχμηρά, όταν αναφέρονται σε τιμές, μέτρα και αριθμούς, καταφέρνει να τα διανθίζει με μια γόνιμη πνοή δροσιάς, ώστε να μη μπορείς να τα αφήσεις απ' τα χέρια σου.

Αγαπητέ Κώστα, στο τελευταίο βιβλίο σου που καταπιάνεσαι με τους Ρωμαϊκούς ραφτάδες, χάρηκα περ' από τ' άλλα, εκείνες τις καταληκτικές φωτογραφίες σου, με τις σεβασμένες γιαγιάδες, τις μεστέρες μάννες, τις λυγρές Πωγωνικές κόρες, καταρραχτωμένες από νιάτα κι μορφορία κι' αληθινά καμάρωσα το γενεθλίο τόπο.

Εσπες, Κώστα, με τη βιβλιοθήκη σου ένα γεφύρι, του οποίου είσαι ο πρωτομάστορας.

Οι νέες γενιές που θα 'ρχονται από το σήμερα και το αύριο και θα θέλουν να περάσουν στο χθές, απ' το γεφύρι που έσπες θα περνάνε να το συναντήσουν, Κώστα

*Ερρωσο
Κώστας Γ. Τσιλιμαντός***ΣΧΟΛΙΟ****ΟΙ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΕΣ
ΕΥΑΙΣΘΗΣΙΕΣ ΑΣΤΟΧΗΣΑΝ**

Καθώς ανέβαινα στην Πωγωνιά, η έκπληξή μου μετά τη γέφυρα «Καλντερίμι» ήταν απρόσμενη. Η νέα διαμόρφωση της κοίτης του Κουβαρά, μετά τα τραύματα που προκλήθηκαν από την αμμοληψία, με το καθαρίσμα και την οριοθέτηση των πρηνών, εξαφάνισαν σχεδόν όλα τα ίχνη των τεχνικών επεμβάσεων. Το ποτάμι καθαρίστηκε, αναδείχθηκε η κοίτη, περιορίστηκε και ελέγχεται η ροή των υδάτων, και αποτελεί τελικά αυτή η επέμβαση μια περιβαλλοντική επιτυχία. Έτσι η κατασκευή του νέου δρόμου ήταν αφορμή να γίνει αυτός ο περιβαλλοντικός θόρυβος, τελικά, μια μη δόκιμη ενέργεια, και να ξαναδούμε τον Κουβαρά σε εκείνο το σημείο, όπως ήταν καθαρός και ανοιχτός, όπως τον γνωρίζαμε πριν από πολλά-πολλά χρόνια. Παράλληλα εξυποτηνίστηκε το έργο με επιτόπια υλικά που φερτά είχαν περιορίσει την κοίτη και τη λειτουργία ροής του νερού. Ας είναι! Ο δρόμος έφθασε στις τελευταίες εργασίες του. Εκτός από το περιβάλλον, αποτελεί και ένα σημείο πολιτιστικής αναφοράς με την ανάδειξη των πολλών τοξωτών γεφυρών της παλιάς (από το 1893) κατασκευής του δρόμου, μιας εποχής έντονης ανάπτυξης του Πωγωνίου. Πολιτισμός και Περιβάλλον, είναι μια τουριστική παράμετρος της περιοχής. Θα ήταν παράλειψη αν σε αυτή τη σύντομη αναφορά στην εξέλιξη του έργου, δεν τονίζονταν η προσωπική συμβολή του Νομάρχη Ιωαννίνων κ. Αλέξανδρου Καρχομάνη, που από κοντά και συνεχώς επέβλεπε και παρακολουθούσε την πορεία αυτού του μεγάλου έργου.

K.X.K.**Τραγούδια****Πωγωνήσιο****Τον Κώστα Τσιλιμαντού****Τραγουδιέται όπως βασιλικός θα γίνω στο παραθύρι σου****Βομπλό και Στρανυροσιάδι****Δολό, Τσαρστανά,****Να δώσω ο Θεός πάλε****Ν' ανθίσετε ξανά****Η επωδός τραγουδιέται όπως:****Το φεγγάρι κάνει βόλτα****Με Αυγερινό και Πούλια,****Γεία σου Κάρολε Παπούλια.****Ν' ανάφουντε τα τζάκια,****Ν' ανοίξουν τα σκολειά,****Να 'ρθουν τα παλληκάρια****Και να 'χουνε δουλειά.****Στο Πωγώνι απόψε θα 'μαι****Από κέφι να μεθάμε.****Με βροχή, μ' ήλιο, με χιόνι,****Να μας ζήσει το Πωγώνι.****Μ' ευχές Αθηναγόρα****Και Κάρολο αμπεροτά,****Μέρες καλές να ιδούμε,****Ποτέ σπίτσια κλειστά.****Και με τούτα και μ' εκείνα,****Να μας ζήσει η Βοστίνα.****Παύλου Παλούκα, «Ο ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ
ΠΟΛΥΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ», Αθήνα, 2006, εκδόσεις «Παύλος»****ΜΙΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ****Δρ. Όλγα Ν. Δάσιου****Διδάκτωρ Αρχαιολογίας -MS Επιστήμες της Αγωγής****Διευθύντρια 4ου Γυμνασίου Συκεών**

Κατά την προσφιλή συνήθεια των μουσικοφίλων, ρωτήθηκα από μια φίλη, αμέσως μετά το πέρας μιας συνουσίας, τον περασμένο χρόνο, για την εντύπωση που αποκόμισα από την ερμηνεία του Ιού Κοντσέρτου του Τσαϊκόφσκι για πιάνο και ορχήστρα από τον ανυπέρβλητο Δημήτρη Σκούρο. Βαθιά συγκινημένη, άκουσα τη φωνή μου να λέει: «Τι να πω, το γκρέμισε, το διέλυσε το έργο στα Ξ_ν συνετήριε και με τεράστιο πάθος, εκφραστική δύναμη και τεχνική τελειότητα το ξανάχτισε απ' την αρχή...».

Πριν λίγες εβδομάδες «ένας φίλος από τα παλιά», ένας συνάδελφος που εικοσιπέντε χρόνια πριν συνυπηρετούσαμε -νεοδιόριστοι τότε εκπαιδευτικοί- στις εσχάτες της Ελλάδας, στο γραφικό, ακριτικό Σουφλί, μου ζήτησε να συγκρίνω τα δυο σχολεία, το Γυμνάσιο του Σουφλίου του τότε, με το σχολείο που έχω τη χαρά και την τύχη να διευθύνω τώρα, το 4ο Γυμνάσιο Συκεών. «Δεν υπάρχει, νομίζω σύγκριση», του είπα. «Μεσολάβησαν εικοσιπέντε χρόνια. Από μια κλειστή, ολιγάριθμη κοινωνία με συμπαγή πληθυσμιακή σύνθεση και ευδιάκριτες πολιτισμικές νόρμες, βρεθήκαμε σε μια πολυάνθρωπη πολυπολιτισμική κοινωνία. Οι όροι λειτουργίας και οι συνθήκες έχουν αλλάξει. Μόνο η αγάπη και η φροντίδα που χρειάζονται οι μαθητές και οι μαθήτρές μας είναι η ίδια, γιατί τα παιδιά είναι παιδιά...»

Αυτές οι δύο χαρακτηριστικές συζητήσεις εμπεριέχουν ό,τι για μένα εκφράζει το σημαντικό, ενδιαφέρον και χρησιμότητα σύγγραμμά του -δυστυχώς για την εκπαίδευση- «ε. δοκιμώς _ποχωρίσαντες_ από την υπηρεσία πολυγραφότατο, πολυτάλαντο, δραστήριο και συνάμα συγκινητικά ευαίσθητο και ανθρώπινο, Σχολικό Συμβούλου Θεολόγων Παύλου Παλούκα, «Ο Εκπαιδευτικός ένωπιον του σύγχρονου πολυπολιτισμικού σχολείου», που εκδόθηκε στην Αθήνα το 2006 από τις εκδόσεις «Παύλος».

Βαθύς γνώστης των θεολογικών αναζητήσεων και εναργής ερευνητής και ταλαντούχος συγγραφέας στο χώρο των θεολογικών σπουδών και, παράλληλα, βαθύς γνώστης των παιδαγωγικών αρχών και αξιών μέσα στα πολιτισμικά και πολιποικίλα κοινωνικά δεδομένα και αποτελεσματικός κρίκος στη μαχητική Εκπαίδευση, ο Παύλος Παλούκας «διέλυσε την εκπαιδευτική πραγματικότητα -μέσα στο νέο διαμορφωμένο πολυπολιτισμικό κοινωνικό περιβάλλον, που αλληλοεπιδρά ως σημαντικότερη κοινωνική συνιστώσα - στα Ξ_ν συνετήριε και με τεράστιο πάθος, εκφραστική δύναμη και τεχνική τελειότητα την ξανάχτισε απ' την αρχή...». Σε ένα σύγγραμμά που εμφανώς το διατρέχει η ευαισθησία, το αληθινό ενδιαφέρον και η ολοφάνερη Αγάπη για την και τον Συνάδελφο και τις Μαθήτρες και τους Μαθητές μας, ο συγγραφέας αναλύει τα εκπαιδευτικά σε συνάρτηση με κοινωνικά δεδομένα και φαινόμενα, εισάγοντας την ψυχολογική και παιδαγωγική παράμετρο και καταγράφει με ενάργεια τα σύνθετα δεδομένα -γνώστικά, πολιτιστικά, διοικητικά, της καθημερινής Διαδικασίας και Πράξης. Αλλά δε μένει εδώ. Στη συνέχεια, μεταβαίνοντας με ευκολία από το ειδικό στο γενικό, από το θεωρητικό στο πρακτικό από το αξιακό σύστημα στο πεδίο των εφαρμογών, προτίνει λύσεις, δίνει κατευθύνσεις και τρόπους οπτικής των πραγμάτων σε συναδέλφους όλων των βαθμίδων και ειδικότητων -ένα σύνολο που συμπεριλαμβάνει και τους Διευθυντές των Σχολικών Μονάδων και, κυρίως, τις και τους θεολόγους καθηγητές και καθηγήτρες. Με σημαντικό υποστηρικτικό υλικό -μοντέλα κειμένων και projects, αναλυτικές και κατατοπιστικές υποσημειώσεις και παράθεση ενδεικτικής βιβλιογραφίας ανά κεφάλαιο και θέμα, καθοδηγεί σε ενσπερισμένο παιδαγωγικών αξιών και διδακτικών πρακτικών, ενώ, παράλληλα, με τη θετική του οπτική και θέσση των πραγμάτων και των φαινομένων ενθαρρύνει και υποβάλλει την αναγνώριση της αυταξίας των μαχόμενων, αλλά τόσο άδικα -στην πλειοψηφία τους- συκοφαντούμενων συναδέλφων από άλλα κοινωνικά περιβάλλοντα, υπενθυμίζοντας, συνεχώς, την αδιαμφισβήτητη, πλέον, πολυπολιτισμική κοινωνική πραγματικότητα - ακόμη και με τη φωτογραφία του εξωφύλλου: μια σχολική τάξη με αγόρια και κορίτσια από όλες τις φυλές από όλα τα πολιτισμικά περιβάλλοντα.

Απόψεις**Η ΞΕΧΑΣΜΕΝΗ ΗΠΕΙΡΟΣ****Και η επανακατοίκηση των παραμεθόριων χωριών μας**

Πολλές φορές έχει ακουστεί ότι η Ηπειρος είναι η πιο φτωχή περιοχή της Ευρώπης και η πιο αραιοκατοικημένη της Ελλάδας. Και είναι αλήθεια και τα δύο.

Η Ηπειρος είναι, κατ' εξοχή, ορεινή περιοχή και το σχετικά άγονο έδαφός της μόλις και μετά βίας εξασφάλιζε στους κατοίκους της τα προς το ζην, αλλά και οι επιπτώσεις από τις δοκιμασίες των πολέμων και των επιχειρήσεων των ανωμάλων καταστάσεων, οι οποίες καθιςτούσαν προβληματική την διαβίωσή των, ήταν οι αιτίες της εγκατάλειψης των χωριών και η φυγή στα αστικά κέντρα, για την εξεύρεση εργασίας και την προστασία των από τους ελοχεύοντες κινδύνους, οι οποίοι συνετέλεσαν ουσιαστικά στη μείωση του ανθρώπινου δυναμικού του ηπειρωτικού χώρου. Ιδιαίτερα, όμως, και πιο έντονο είναι το πρόβλημα στην παραμεθόριο με την Αλβανία, στα χωριά του Πωγωνίου και της Κόνιτσας, όπου σε μερικά από αυτά διαπιστώνεται την τραγική μείωση των κατοίκων και σε άλλα την παρουσία μόνον ενός ή δύο ή και κανενός από αυτούς.

Χωρίς να είναι υπερβολή, τα χωριά αυτά της παραμεθορίου είναι παραμελημένα και έχουν παραδοθεί στη λησμονιά, στην εγκατάλειψη και την αδιαφορία του κράτους, σαν να μην είναι Ελλάδα αυτή η πολυαπθή Ακριτική ΓΗ, με την ασύγκριτη προσφορά της στους Εθνικούς αγώνες της πατρίδος και γιαυτό επίδοξοι νοικοκυράιοι ορέγονται να την «προστατεύσουν». Και για να μη συμβεί αυτό, είναι βαθύτατο το χρέος της Πολιτείας να στρίψει αποφασιστικά την Ακριτική Ηπειρο, και τονίζουμε ιδιαίτερα τα άδεια από τους κατοίκους των χωριών της παραμεθορίου, με ουσιαστικές και άμεσες επεμβάσεις, τόσο στον τομέα της αποτελεσματικής ασφάλειας όσον και στο τομέα της οικονομικής ανάπτυξης με μοναδικό σκοπό την επανακατοίκηση των ερημωμένων χωριών μας, δημιουργώντας τις προϋποθέσεις εκείνες που θα κάνουν ανθρώπινη την διαμονή τους, με την προστασία της υγείας των, την εξασφάλιση των επικοινωνιών, ενέργειας και προπαντός με την ανακατασκευή και βελτίωση του οδικού δικτύου, όπου και αν υπάρχει πατημένος δρόμος που οδηγεί ακόμη και σε λίγα σπίτια, όπως είναι το χωριό μου ο Πωγωνικός.

Για να επανακατοικηθούν, όμως, τα ερημωμένα χωριά μας απαιτούνται γενναίες και άμεσες αποφάσεις της Πολιτείας, με ειδικότερα και αποτελεσματικά προγράμματα που θα εγγυηθούν την προσέλκυση των ξενιτεμένων Ηπειρωτών να εγκατασταθούν στο τόπο των γονιών τους, για μια μόνιμη ή και μισθωμένη κατοίκηση. Και το μεν πρώτο από αυτά είναι: Η τροποποίηση της αποφάσεως 60885/4983 ΦΕΚ 656 Β/ 16-10-1990 Υπουργού Μάνου για την χορήγηση αδειών από προέδρους κοινοτήτων και σήμερα από τους Δημάρχους κατασκευής αποθηκών, να επεκταθεί και να δίδονται άδειες ανεγέρσεως κατοικιών, τουλάχιστον 75 τετραγωνικών μέτρων ΑΤΕΛΩΣ. Το μέτρο αυτό είναι ένα ουσιαστικό κίνητρο για τους ξενιτεμένους, χωρίς να κοστίζει στο κράτος ούτε ένα ευρώ και χωρίς καμιά απώλεια εσόδων του κρατικού προϋπολογισμού, αφού έτσι κι αλλιώς, χωρίς το κίνητρο της ατέλειας, κανένας δεν θα τολμήσει να καταβάλει το τόσο υψηλό κόστος της άδειας ανεγέρσεως, όσο δηλαδή, απαιτείται και στα μεγάλα αστικά κέντρα της πατρίδας μας. Το δεύτερο είναι: Σε κάθε ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟ, που θα επανέλθει στην πατρίδα ακριτική γη για μόνιμη κατοίκηση, να ΔΟΘΕΙ διπλή σύνταξη ως ΕΠΙΔΟΜΑΤΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ και είναι βέβαιο ότι τα χωριά μας θα ξαναζωντανέψουν και θα σφυζούν από ζωή, όλο το χρόνο, και τότε και οι νεότεροι θα έλθουν για να καταπιστούν με δραστηριότητες όλων των ειδικοτήτων, για την ικανοποίηση των αναγκών των κατοίκων, κάθε περιοχής και χωριού και θα λειτουργήσει και «το αγάχι Ξυπνάει τον αγωγιάτη». Το κόστος δεν είναι μεγάλο για τον κρατικό κορβανά. Ο σκοπός όμως και το αποτέλεσμα είναι τεράστιες ανθρωπιστικές και εθνικής σημασίας και αξίας. Το όφελος είναι πολλό. Γιατί επιτυγχάνεται η συνέχεια της

Συνέχεια στην 7η σελ.

Ενδεικτικά κεφάλαια της πολύπλευρης και χρηστικότερης ανάλυσης θεμάτων: «Σχολική Θρησκευτική Αγωγή» [Μέρος Α', Κεφ. Α', σελ. 12-43], «Ο Καθηγητής ως Πρότυπο και η Επίδρασή του στον Ψυχικό Κόσμο των Μαθητών» [Μέρος Α', Κεφ. Ε', σελ. 71-86], «Ο Διευθυντής και η συμβολή του στην ανάπτυξη της πολιτιστικής ζωής του σχολείου», [Μέρος Α', Κεφ. Ζ', σελ. 99-130], «Προϋποθέσεις Οργάνωσης και Διεξαγωγής της Διδασκαλίας (Αρχές-Μέθοδοι-Μορφές-Πορεία)», [Μέρος Β', Κεφ. Γ', σελ. 171-218], «Διαθεματική Προσέγγιση του Μαθήματος των Θρησκευτικών» [Μέρος Β', Κεφ. Ε', σελ. 229-267].

Ανεξάρτητα με το αν κάποιοι μελετητές ή αναγνώστες αυτού του σημαντικού συγγράμματος συμφωνούν ή διαφωνούν με τις ιδέες, την οπτική ή τις προτεραιότητες του συγγραφέα -και εδώ βρίσκεται το μεγαλείο της δημοκρατίας, του ειλικρινούς διαλόγου και της ανεμπόδιστης διακίνησης των ιδεών-, το βιβλίο αυτό δεν παύει να αποτελεί ένα σπουδαίο εκπαιδευτικό επίτευγμα, ένα σημείο αναφοράς, ένα σημείο εκκίνησης γόνιμου διαλόγου, ανταλλαγής ιδεών, υποθέτησης πρακτικών εφαρμογών, επέκτασης των οριζώντων και βεβαίως νέων οπτικών διδακτικής μεθοδολογίας και κοινωνικής Παιδαγωγικής.

Εγα Μεγάλο Ευχαριστώ στον αγαπητό και αξιότιμο συνάδελφο Παύλο Παλούκα, για το πολύτιμο δώρο που μας χάρισε, σε όλη τη μεγάλη Εκπαιδευτική μας Οικογένεια -«το σύγχρονο Πολυπολιτισμικό Σχολείο»-, με τη θερμή ευχή μας να μας χαρίσει και στο μέλλον σημαντικά και αξιόλογα συγγράμματα, για να διδασκόμαστε από την πολυμυθία του και να εμπνεύμαστε από το ενθέρμο πάθος και την ένθεη Αγάπη του για την Εκπαίδευση, το Μαθητή και το Δάσκαλο.

Θεσσαλονίκη, 21.07.2007

ΣΧΟΛΙΟ

ΟΙ ΠΕΡΙΟΥΣΙΕΣ ΤΩΝ ΤΕΩΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
ΚΑΙ ΣΕ ΛΙΓΟ ΤΩΝ ΤΕΩΣΔΗΜΩΝ!

Με τις περιουσίες των τέως Κοινοτήτων, έχουν δημιουργηθεί διάφορα, και σε μερικές περιπτώσεις οξείατα προβλήματα, τόσο για την κυριότητα, όσο και για την διαχείρισή τους. Δεν χρειάζεται να αναφερθούν τέτοιες περιπτώσεις και να τοποθετηθούμε σε γεγονότα. Κτίρια, σχολεία, καταστήματα, κληροδοτήματα, οικοπέδα και χωράφια, κοινόχρηστοι χώροι και άλλα ενυπάρχουν σε μια συγκεκριμένη κατάσταση, ενώ σε πολλές περιπτώσεις η αξιοποίηση δεν φαίνεται να αποδίδει και η περαιτέρω τύχη τους είναι άγνωστη. Κτήματα και κτίσματα που έγιναν με το πείσισημα της αγάπης και της φροντίδας κατοίκων και αποδήμων χάνουν σαν δωρεές την αίγλη τους αλλά και αποκαρδιώνουν όσους θα είχαν το ρομαντισμό και την πρόθεση να συνεχίσουν την παράδοση μιας προγονικής φιλογένειας. Και η μέχρις εδώ, και με τον «Καποδίστρια Ι» κατάσταση είναι γνωστή σε κάθε οικισμό μας, και δεν είναι και λίγες οι περιπτώσεις μιας διχρωμίας αδιαφορίας. Πολλές «συγκρούσεις» είναι παγιωμένες και έτσι θα φθάσουμε στον «Καποδίστρια ΙΙ», οπότε θα κληθεί το πρόβλημα στη δικαιοδοσία των νέων Δήμων που θα δημιουργηθούν. Και τότε θα μιλάμε για περιουσίες των «Τέως Δήμων» των «Τέως Κοινοτήτων», με εξελίξεις που δεν μπορεί κανείς να τις φανταστεί, όταν μάλιστα θα είναι και «ξένος» στα τοπικά μας ήθη και τον περσισμό μιας δικής μας παράδοσης. Το θέμα είναι σύνθετο, πολύπλοκο και ακανθώδες. Κινδυνεύουν οι οικισμοί μας να βρεθούν σε ένα καθεστώς ιδιότυπης κυριότητας, και μιας διαχείρισης από τρίτους. Η διάθεση, κατά κυριότητα ή μακροχρόνια μίσθωση και χρήση από τοπικούς συλλογικούς φορείς, επιτόπιους ή απόδημους, με εγγυήσεις, είναι ίσως κάτι που πρέπει κατά περίπτωση να τεθεί σε συζήτηση. Πριν γίνουμε ξένοι στον τόπο μας.

Κ.Χ.Κ.

ΣΤΑ ΜΑΣΤΟΡΟΧΩΡΙΑ
ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΟΥΝ ΚΑΙ ΑΝΤΙΔΡΟΥΝ

Στα Δήμο Μαστοροχωρίων και από το Δ.Δ. Λαγκάδας αντιδρούν και καταγγέλλουν την ανεξέλεγκτη λαθρολιτομεία. Μεγάλες δασικές εκτάσεις έχουν γίνει θορά στις ορέξεις των λαθρολιτόμων και αυτό καταγγέλλουν στις αρμόδιες υπηρεσίες της Περιφέρειας και του Δασαρχείου Κόνιτσας. Το Δασαρχείο Κόνιτσας έχει προχωρήσει σε υποβολή πρωτοκόλλων μηνύσεων και κατάσχεση παρανόμων υλοτομηθέντων καυσόξυλων.

Ανήσυχος και προβληματισμένος από την κατάσταση αυτή δήλωσε ο Δήμαρχος Μαστοροχωρίων ο οποίος τόνισε ότι το φαινόμενο είναι υπαρκτό και θα πρέπει να απασχολήσει σοβαρά και υπεύθυνα όλους εκείνους που έχουν τη σχετική αρμοδιότητα.

Παίρνουμε αφορμή από αυτή την είδηση που δημοσιεύτηκε σε Γιαννιώτικη εφημερίδα για να επισημειώσουμε ότι, άλλοι υπάρχουν ενισχυθείς και αντιστάσεις στην απαξίωση του φυσικού περιβάλλοντος. Ανάλογα φαινόμενα, που είναι επίσης υπαρκτά στην επαρχία μας, δεν έχουν επιστολές κάποιες ιδίες τουλάχιστον αντιδράσεις από τους δικούς μας τοπικούς άρχοντες. Δεν χρειάζονται να αναφερθούν γεγονότα. Όλοι οι περιοικούτες είναι γνώστες αναλόγων υπαρκτών φαινομένων. Και μάτια υπάρχουν, και αυτά έχουν, και περιβάλλοντολόγοι υπηρετούν! Αντιδράσεις, αντιστάσεις και καταγγελίες δεν φαίνονται.

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΕΚΕΙΝΟΣ Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΦΙΛΩΝ ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΚΟΛΕΦΑ;

Ξεσκονίζοντας το αρχείο μου βρήκα έναν φάκελο με το Καταστατικό του Σωματείου «ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΦΙΛΩΝ ΓΙΑΝΝΗ ΚΑΙ ΝΙΚΟΥ ΚΟΛΕΦΑ». Το σχέδιο του καταστατικού, που όπως φαίνεται έχει συνταχθεί τον Μάρτιο του 1999, δεν είναι γνωστό αν εγκρίθηκε από δικαστική αρχή, ούτε ανακινώθηκε ποτέ η λειτουργία του και η δράση του. Οι σκοποί του Συλλόγου, όπως περιλαμβάνονται στο σχετικό άρθρο είναι εμπνευσμένοι και φιλόδοξοι, αλλά μέχρι σήμερα δεν υπάρχει κάποιο δείγμα παρουσίας. Δεν είναι γνωστό αν υπάρχει και κάποιος που να μπορεί να δώσει κάποια πληροφορία. Σχετική με το Σωματείο ήταν και μια φιλόδοξη πρόταση για την δημιουργία εργαστηρίου ψηφιδωτογραφίας στο Σταυροκιάδι ύψους 120 εκατομμυρίων δραχμών που συντάχθηκε την ίδια περίοδο. Εύλογο το ερώτημα, τι έγιναν όλα αυτά; Μένουν στα αυτά μου ακόμη τα λόγια του Διευθυντού του Βυζαντινού Μουσείου των Αθηνών κ. Γ. Κωνσταντίνου, στην έκθεση έργων του Γιάννη Κολέφα στα Γιάννενα, για τον Γιάννη Κολέφα ο οποίος αποτελεί ένα μεγάλο πολιτιστικό κεφάλαιο του Πωγωνίου.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΜΕ ΓΕΥΣΕΙΣ

Με ωραίες φωτογραφίες και με παραδοσιακές συνταγές Πωγωνισίων φαγητών, είναι κοσμημένο το ημερολόγιο τοίχου της Αδελφότητας Περιστεριωτών Πωγωνίου του 2008. Ημερολόγιο με....γεύσεις που στέλνει αμέσως στα πανηγύρια

του χωριού και στην γωνιά της γιαγιάς, ένα έμμεσο δέσιμο με τις ρίζες. Μας δίνει την ευκαιρία να αναδημοσιεύουμε και στην εφημερίδα μας μια με μια τις συνταγές σε κάθε φύλλο μας αρχίζοντας από το επόμενο.

ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΜΟΝΟΠΑΤΙΑ

Στις νέες μορφές εναλλακτικού τουρισμού, συχνά γίνεται λόγος για τον «Περιπατητικό Τουρισμό» και την ανάδειξη των παλιών μονοπατιών και την προσέγγιση σε πολιτιστικά μνημεία. Ένα τέτοιο πρόγραμμα προτάθηκε από αρκετών ετών στα πλαίσια διαδημοτικής συνεργασίας του Δήμου Άνω Πωγωνίου και της Διευρυμένης Κοινότητας Πωγωνιανής ύψους περίπου 50.000 ... Δεν φαίνεται όμως να προχωρεί τόσο γρήγορα όσο θα έπρεπε. Η διαδρομή που επιλέχθηκε είναι πράγματι ενδιαφέροντα αφού μαζί με τα χωριά που διατρέχει περνάει από τον αρχαιολογικό χώρο του Άνω Κουλάδας του Γορμού, από τοπία γεμάτα δρυοδάση, νερά, μύλους, παλιά γεφύρια, ενώ προβλέπεται και ένα παρατηρητήριο στη Μερόπη με πλούσιο ολικό ενήμερωση. Με την ευκαιρία αυτής της αναφοράς στο συγκεκριμένο πρόγραμμα, να θυμηθούμε ότι πριν ακόμη «ανακαλυφθούν» τα ηχηρά ονόματα του «εναλλακτικού τουρισμού» και του «περιπατητικού» οι τέως Κοινότητες Πωγωνιανής και Δοιού, στα πλαίσια του προγράμματος LEADER I, προώθησαν και έφθασαν γρήγορα στην εκτέλεση για την ανάδειξη των παλιών μονοπατιών στη χαράδρα του Κουβαρά. Έγιναν τρείς εργασίες. Καθαρίστηκε το παλιό μονοπάτι που συνδέει την Πωγωνιανή με το Δολό, με παράλληλη προσέγγιση του αυτοκινήτου της χαράδρας από Πωγωνιανή. Καθαρίστηκε και πλουτίστηκε το παλιό μονοπάτι από το Δολό προς τις πηγές στη κοίτη της χαράδρας. Και τρίτον αναδείχθηκε ένα μονοπάτι στην έξοδο της χαράδρας από τους μύλους σε βάθος περίπου 700 μέτρων με πλακόστρωση και αναπαυτήρια. Δυστυχώς η δεύτερη φάση που προβλέπε τη σύνδεση και των τριών αυτών δικτύων δεν έγινε κατορθωτό να ενταχθεί στο LEADER II. Η φάση οποία μάλιστα προέβλεπε και μια επιστημονική έρευνα από το Βοτανικό Τμήμα του Πανεπιστημίου Αθηνών για την χλωρίδα και πανίδα της χαράδρας του Κουβαρά με προβλεπόμενη δημιουργία και ενός Μουσείου Φυσικής Ιστορίας, με δυνατότητες προσωθημένες και καλή προοπτική. Αλλά πρέπει να σημειωθεί ότι εκείνη τη πρόβλεψη για την τουριστική αξιοποίηση της χαράδρας του Κουβαρά τελικά κατέληξε στην εγκατάλειψη και των πρώτων εργασιών στα τρία ανεξάρτητα δίκτυα μονοπατιών που μαζί με την ανάδειξη των τριών μύλων και των δύο γεφυριών που αποκαταστάθηκαν από την αρχαιολογική Υπηρεσία Νεωτέρων μνημείων θα ήταν σήμερα ένα πρότυπο και πολύ ενδιαφέρον δίκτυο μονοπατιών που θα προσέλαβε μια μεγάλη ομάδα τουριστών που ψάχνει να βρει τέτοιες γωνιές της πατρίδας μας. Ο πρόεδρος της Πωγωνιανής που δείχνει ότι μπορεί να προωθήσει τέτοιες ιδέες ας το ξαναδεί το θέμα. Παράλληλα δε θα μπορούσε να καθαρίσει τα μονοπάτια που είχαν γίνει πριν από 15 χρόνια με κάποια μεροκάματα του προγράμματος μερικής απασχόλησης και να ξαναξεστέινει την πρόταση με πολλές προσυθημένες νέες ιδέες, μερικές από τις οποίες ίσως δεν έχουν και μεγάλο κόστος. Το Πάσχα και το καλοκαίρι αυτό είναι κοντά, αλλά με μιαεπιτάχυνση και μια.....διαρρήσηση η περίπτωση θα συμβάλει σε αυτό που λέμε «ανάπτυξη». Πιστεύεται ότι οι επιχειρηματίες της Πωγωνιανής, του Δολού, των Ριζών, ακόμη και του Δελβινάκιου, που τόσο κόπτονται για το Περιβάλλον θα το δουν και αυτοί βεντικά.

ΤΑ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΜΑΣ ΝΕΑ

Με πρόσκληση του διευθυντή της Εφορείας Κλασσικών Αρχαιοτήτων του Νομού Ιωαννίνων κ. Κων. Ζάχου, βρεθήκαμε στα Κτίσματα, μαζί με τον αρχαιολόγο κ. Κλίτσα, ο οποίος διενεργεί εκεί ανασκαφές, και τον Δήμαρχο Δελβινάκιου κ. Αθ. Μποζιάρη. Έγινε μια ενημέρωση για τις ανασκαφές και τα αποκαλυφθέντα λείψανα ενός κτιρίου, πιθανότατα αγρέπυλης των Ρωμαϊκών χρόνων. Συμφωνήθηκε να περιφραγθεί από τον Δήμο ο χώρος με κονδυλιά του, και να προφυλαχθεί. Στη συνέχεια έγινε επίσκεψη στο παλιό στρατιωτικό φυλάκιο των Κτισμάτων, σε υπερκείμενο λόφο και συζητήθηκε από τον κ. Ζάχο και τον Δήμαρχο ο τρόπος αποκτήσεως του κτιρίου για την δημιουργία εκεί ενός αρχαιολογικού Πολιτιστικού Κέντρου της ευρύτερης περιοχής μέσα από το Δ' Κοινοτικό Πλάνο Στήριξης. Η επίσκεψη και ξενάγηση ολοκληρώθηκε στο χώρο της ακρόπολης στο λεγόμενο «Καστρί» των Κτισμάτων.

Ο ΞΕΝΩΝΑΣ «ΠΑΙΩΝΙΑ» ΣΤΙΣ ΔΕΚΑ
ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΜΕ ΣΤΥΛ ...ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟ!

Στο site της In 2 life, και στη σελίδα Ξενοδοχεία / Ξενώνες με στυλ... παραδοσιακό, ο Ξενώνας «ΠΑΙΩΝΙΑ», του Βίλλυ στο Δελβινάκι περιλαμβάνεται στην πρόταση μεταξύ των δέκα καλύτερων σε όλη την Ελλάδα. Η πρόταση αυτή αποτελεί μια τουριστική διάκριση που τιμά τους επιχειρηματίες, τον Μενέλαο Βίλλυ, το Δελβινάκι και το

Πωγωνί μας. Παράλληλα βεβαιώνει ότι το τουριστικό προϊόν της περιοχής μας που βασίζεται στο φυσικό περιβάλλον, «πουλάει» και αυτό είναι ένα καλό σημάδι για την ανάπτυξη του τόπου μας, και είναι ένα προσκλητήριο για τους επιχειρηματίες του είδους. Η παρουσίαση συνοδεύεται και με φωτογραφικό υλικό του Ξενώνα.

Παραδοσιακός Ξενώνας

Τηλ.: 26570 22007

26570 22009

www.paionia.gr

fax: 26570 22009

Δελβινάκι Ιωαννίνων

693 2456438

697 3992996

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΟΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

4η συνέχεια

Το καψίμο του Βομπλού (Σταυροδρομίου), στις 10 Αυγούστου 1944, γέμισε με ανησυχία όλους τους κατοίκους της περιοχής. Οι Γερμανοί έψαχναν να βρουν τους στρατιώτες και αξιωματικούς τους που έλειπαν μετά την επιχείρηση και δεν ενδιαφερόταν για τα εμπορεύματα. Στην Πωγωνιανή, θυμάμαι, άρχισαν πάλι να κρύβουν δεξιά κι αριστερά τρόφιμα, και άλλα εφόδια, μακριά από τα σπίτια για να μην καούν σε περίπτωση που οι Γερμανοί θα επέστρεφαν και πάλι. Θυμάμαι μάλιστα ότι στη γειτονιά μας στο παλιό σπίτι του Κάπαρου οι περίοικοι μετέφεραν διάφορα είδη στην μπίμτσα του σπιτιού και ο μάστορας Μήτσος Πάσχος έχτισε την πόρτα της μπίμτσας τη σοβάτισε καλά να φαίνεται παλιά, την ασβέστωσαν να είναι ίδια με τον άλλο τοίχο και μετά άναψαν μπροστά μια φωτιά ώστε να καπνιστεί ο τοίχος και να μη φαίνεται η κατασκευή.

Στο Βομπλό οι Γερμανοί έκαψαν πολλά σπίτια και γλύτωσαν μόνο 5-6, που δεν έπιασε η φωτιά ή τους διέφυγαν.

Μέσα στις αποτρόπαιες συμπεριφορές των ανταρτών, εκτός από το περιστατικό που αναφέρθηκε για την εκτέλεση εν ψυχρώ του Γερμανού αιχμάλωτου στο Δολό, κοντά στο Ξυλογιόφυρο, αναφέρεται και ένα άλλο στην Αγία Μαρίνα, σε μαρτυρία ενός κρατούμενου, διαφωνούντος με τις ιδέες των ανταρτών, πολιτή. Οι αντίρρες φοβούμενοι αντίποινα μετά το εγχείρημα στη θέση «Ζέπη» του Δελβινάκιου μετακόμισαν προς την Αγία Μαρίνα και Μονή ΜακρυΑλέξη. Μαζί τους μετέφεραν και τους κρατούμενους «αντιδραστικούς», όπως τους αποκαλούσαν. Ένας από αυτούς τους κρατούμενους, που δισσώθηκε, μολόγησε και το εξής περιστατικό: «Στην Αγία Μαρίνα καθόμασταν σε ένα σπίτι ατελείωτο σαν καλύβα. Είχαμε και έναν Γερμανό κρατούμενο τον οδηγό του αυτοκινήτου που πιάσανε οι αντίρτες, ο οποίος ζήτησε γιατρό. Την άλλη μέρα ήρθε ένας αντίρτης του Κ.Κ. και λέει «ποιός θέλει γιατρό;». Ήταν ο Γερμανός. Τον πήρε και όταν γύρισε φορούσε το παντελόνι του Γερμανού. Τον είχε σκοτώσει».

Και αυτό το περιστατικό αφαιρεί κάθε ηρωικό στοιχείο από το εγχείρημα, και γκριζάρει την αντίσταση. Ήταν και αυτή μια δολοφονία εν ψυχρώ.

Στο ίδιο χώρο, και με την μαρτυρία του ο ίδιος κρατούμενος, μολογεί και για 12 συγκρατούμενους, μεταξύ των οποίων και 6 αντίρτες του ΕΔΕΣ, που τους πήραν και από τότε εξαφανίστηκαν δολοφονηθέντες. Και όλα αυτά γινόνταν λίγες μέρες πριν αποχωρήσουν οι Γερμανικές δυνάμεις από την περιοχή, ανενόχλητοι, αφού εν τω μεταξύ γύρω στον 15Αύγουστο έκαψαν σχεδόν όλα τα χωριά του Κάτω Πωγωνίου. Στοιχεία για αυτά τα γεγονότα θα αντλήσουμε από το βιβλίο του Κων. Παπανικολάου, φιλόλογου Ψηλοκαστρίτη, που περιγράφει τα γεγονότα με λεπτομέρειες και ονόματα.

Οι λίρες

Ένα ιδιαίτερο κεφάλαιο αυτής της επιχείρησης είναι και η τύχη των λιρών που έφεραν μαζί τους οι έμποροι. Λέγεται μάλιστα ότι ο κύριος στόχος του εγχειρήματος ήταν η απαλλοτρίωση αυτών των λιρών. Πόσες ήταν; Αυτό παραμένει άγνωστο και ποτέ οι πρωταγωνιστές και καπεταναίοι δεν μίλησαν. Κυκλοφορούν όμως διάφορες ιστορίες, την επιβεβαίωση των οποίων δεν εξακριβώσω ποτέ κανείς. Φημιολογείται ότι μετά τη «Ζέπη», στο Δολό, στην έδρα της Πολιτοφυλακής έφθασαν τσάντες ή βαλίτσες με λίρες και ναπολεόνια, χωρίς να είναι γνωστόν που πήγαν. Η φημιολογία ότι η σκύλευση του νεκρού ζεύγους των εμπορών στο δάσος της Μπούνας είχε σαν κίνητρο την αναζήτηση λιρών, είναι μια ιστορία που ακόμη τρέχει σαν παράδοση. Μια πληροφορία ότι αυτές οι λίρες πήγαν για την επιμελητεία του αντάρτη (Ε.Τ.Α), διανθίζεται με άλλες ιστορίες, που φθάνουν μέχρι των ημερών μας. Οι φήμες για κρυμμένες λίρες, σε γεφύρια, εξωκλήσια, και άλλα σημεία που βρέθηκαν σκαμματα και εμφανή σημεία αναζήτησης θησαυρών, κυκλοφορούν κατά καιρούς, και πολλές από αυτές σχετίζονται με τον επαναπατρισμό των φυγάδων στις ανατολικές χώρες. Οι πρωταγωνιστές του εγχειρήματος και οι επικαλούμενοι την Αντίσταση σαν άλλοθι, για την απαλλοτρίωση των λιρών, δεν έχουν μέχρι σήμερα ξεκαθαρίσει αυτό το θέμα, που δίνει αφορμές ακόμη και για πικρά και σκληρά σχόλια και μέσα στο ίδιο ιδεολογικό χώρο. Με το πέρασμα τσώνων χρόνων, θα ήταν χρήσιμο να βγει η αλήθεια αυτής της διαχείρισης, που αποτελεί μια σκιά της «Αντίστασης». Έχουν χρέος να μιλήσουν πλέον ανοιχτά, και να μην εξωραίζουν θλιβερά γεγονότα και απάνθρωπες και κακουργηματικές πράξεις, στο όνομα μιας «Αντίστασης» και της καπηλείας που διενεργείται με παραμυθολογίες και ανακριβείες.

Συνέχεια στο επόμενο φύλλο

Η ΞΕΚΑΣΜΕΝΗ ΗΠΕΙΡΟΣ

Συνέχεια από την 7η σελ.

ζωής των ακριτικών χωριών μας, η διατήρηση της Ελληνικής γης και η αποσυμφόρηση των αστικών κέντρων. Τα μέχρι σήμερα προγράμματα να έλθουν οι νέοι στα ερημωμένα χωριά μας απέτυχαν και δεν κατορθώσαν να τους πείσουν, γιατί δεν είχαν προοπτική και κανένα όφελος για αυτούς. Τόσα και τόσα ξοδεύονται για επιδόματα και δωρεάν παροχές και στεγαστικά πλεονεκτήματα σε μετανάστες και λοιπούς που έρχονται από άλλες χώρες και, μάλιστα, εγκαθίστανται σε αστικά κέντρα και επαυξάνουν την πληθυσμιακή συμφορή που μαστίζει τη χώρα μας. Για τους που γεννήθηκαν και μάτωσαν σαυτή τη γη, για τους που με τον ερχομό τους θα ορθώσουν, το ανύπαρκτο σήμερα, **ΑΝΑΧΩΜΑ** στην πλημμυρίδα που απειλεί τη χώρα μας, δεν υπάρχει κρατικό ενδιαφέρον και ανάλογη μέριμνα και προοπτική προστασίας για την επιστροφή τους στις πατρογονικές. Εστίες, που μόνη σκέψη και επιθυμία τους είναι η Ηπειρος να παραμείνει Ελληνική.

Η εφαρμογή των προτεινόμενων είναι εύκολη. Η δυσκολία έγκειται στο αν **θα λήσουν** να ασχοληθούν και να κατανοήσουν το πρόβλημα οι Αρμόδιοι και Υπεύθυνοι, προς τους οποίους και απευθύνεται η παρούσα.

Κανένας ΑΡΜΟΔΙΟΣ δεν έχει υποψιαστεί, με την μακαριότητα της αδιαφορίας που τους διακατέχει, ότι η ερήμωση των ακριτικών χωριών μας ενθαρρύνει τον θανάσιμο κίνδυνο της αρπαγής της εγκαταστάσεως των από «πλησιόχωρους μετανάστες», επικαλούμενοι και κοινωνικές «ντιρεκτίβες», και εμφορούμενοι μάλιστα, και από αλυτρωτικές σκέψεις.

Σήμερα έχουμε το Εθνικό πρόβλημα της Μακεδονίας και είναι βέβαιον, ότι μετά από αυτό έρχεται της Ηπείρου! Πότε, πώς και από Ποιον θα αντιμετωπισθεί; Η μοιρολατρικά θα αναμείνουμε «το μόρσιμον ήμαρ» των προγονικών μας εστών;

Στο Εθνικό μας Κοινοβούλιο έχουμε τους αντιπροσώπους του Νομού μας, όλων των κομμάτων και ακόμη σήμερα έχουμε στην Κυβέρνηση δύο Υφυπουργούς, τον κ. Σταύρο Καλογιάννη στο ΥΠΕΧΩΔΕ και τον κ. Κων/νο Τασούλα στο ΥΠΕΘΑ των οποίων την δραστηριότητα, την φροντίδα και το ζωηρό ενδιαφέρον με αποφασιστικότητα και αποτελεσματικότητα, έστω και καθυστερημένα, αναμένουμε να εκδηλωθεί για να σωθούν τα χωριά μας. Και πίστη μας είναι ότι, εκεί που έχουν φθάσει τα πράγματα, άλλη λύση του προβλήματος δεν υπάρχει και θα είναι καταστροφική η περαιτέρω αναμονή, πολύ περισσότερο η αναβολή και η σιωπή.

Επίσης ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας κ. Κάρολος Παπούλιας, του οποίου η φροντίδα για την γενετήριά του είναι γνωστή, θεωρούμε ότι δεν θα αφήσει κάθε ευκαιρία ανεκμετάλλευτη για την τόνωση της ζωής στην περιοχή μας.

Αναμένουμε επομένως και προσευχόμεθα η Υπεραγία Θεοτόκος Μολυβδόσκεπαστου η ΠΩΓΩΝΙΑΝΙΤΙΣΣΑ να φωτίσει όλους τους αρμόδιους να πράξουν το καθήκον τους και αποδώσουν τα καθυστερούμενα και οφειλόμενα στην πολυπαθή και ΞΕΚΑΣΜΕΝΗ ΗΠΕΙΡΟ ΜΑΣ.

Παρακολουθούμε με ικανοποίηση την δραστηριότητα του ακαταπόνητου Νομάρχη μας κ. Αλεξ. Καρχιμάνη ο οποίος, στα πλαίσια της αρμοδιότητάς του, πραγματικά αγωνίζεται για την περιοχή μας και αναποθέτουμε τις ελπίδες μας **σαυτών**, με την συμπαράστασή του να βοηθήσει στην υλοποίηση της επανακατοίκησης των χωριών μας.

26-11-2007

ΓΥΡΟΣ ΠΕΡ. ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΥΧΕ ΓΙΑ ΤΑ ΕΙΚΟΣΙ ΧΡΟΝΙΑ ΜΑΣ

Αγαπητέ Κώστα

Με την παρούσα επιστολή διαβιβάζω τις πιο εγκάρδιες ευχές μου για τα είκοσι χρόνια της εφημερίδας όλων των Πωγωνιστών. Δέξου επίσης και τα θερμά μου συγχαρητήρια για το 20ο βιβλίο της πολιτικής σειράς «ΠΩΓΩΝΗΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ», που έκανε πλουσίωση την βιβλιογραφία του τόπου μας. Είμαι βέβαιος ότι αν το Πωγωνί μας είχε ανθρώπινη λαλιά, δεν θα μας έλεγε απολύτως τίποτε διαφορετικό από αυτά, που έχουν γραφεί τα τελευταία είκοσι χρόνια στην εφημερίδα. Θα προσέθετο, ότι ορισμένες φορές αυτή η φωνή γίνεται κοινή απόγνωση. Όπως ακριβώς κοιμήθηκε και το Πωγωνί. Οι φράσεις «νέες χαμένες πατρίδες», «ψηλοκαστρί ΜΗΔΕΝ», «αποβιβασμό φυσικού περιβάλλοντος», «απολυτικά σπληνίζοντες αυτούς που «κονιάνε» για τον γενέλιό τόπο. Μας φαίνεται σαν να ακούμε το Πωγωνί, να κραιγάζει το γνωστό: «Φύλινες Γαλήνορες!». Οι «φύλινες», που εν προκειμένω, είναι οι, οικ. ολίγοι, ριζοειδείς αρμόδιοι, οφείλουν να προφούν άμεσα στις ενδεδειγμένες ενέργειες. Αμέσως, πριν γίνει «μη αναστρέψιμη» κατάσταση.

Εύχομαι τα εργόια μας, να γιορτάσουν τα 100 χρόνια της «ΦΩΝΗΣ ΤΟΥ ΠΩΓΩΝΙΟΥ», σε μια Ελλάδα, που δεν θα έχει άλλες νέες χαμένες πατρίδες και σε ένα Πωγωνί αναπτυνμένο σε περιβάλλον αεραφίας, με χωριά που το ψηλομέτροις να δείχνει πολυηγήρια νοήμερα.

Με ιδιαίτερη εκτίμηση
Ελευθέριος Ματθαίουδης

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Θέλουμε να εκφράσουμε της θερμές ευχαριστίες μας στους φίλους και συμπατριώτες για την συμπαράσταση, συναντίληψη και ενθάρρυνση στην εκδοτική μας προσπάθεια.

Η ΚΟΠΗ ΤΗΣ ΠΙΤΤΑΣ ΤΩΝ ΧΛΩΜΙΩΤΩΝ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Στις 2 Φεβρουαρίου 2008 ημέρα Σάββατο πραγματοποιήθηκε με μεγάλη επιτυχία ο καθιερωμένος πλέον χορός-κοπή πίττας, για το 2008 του Συλλόγου Χλωμιωτών «η Αγία Παρασκευή», σε κέντρο διασκεδάσεως στο Περιστέρι Αττικής. Η προσέλευση των συντοπιτών μας αλλά και γενικότερα συμπατριωτών μας, από διάφορες περιοχές της Βορείου Ηπείρου άρχισε στις 8:30 μ.μ. και σε λίγη ώρα ο χώρος εκδήλωσε ήταν κατάμεστος. Την έναρξη του χορού σήμανε η ομιλία του προέδρου του Συλλόγου μας Αποστόλου Τάγαρη, ο οποίος αφού καλωσόρισε τον κόσμο, έκοψε την πίττα και ευχαρίστησε όλους τους φίλους μας και συμπατριώτες που τίμησαν με την παρουσία τους. Με την παρουσία τους επίσης μας τίμησαν ο Γενικός Γραμματέας του Συλλόγου Πωγωνησίων κ. Κωνσταντίνος Πάνος καθώς και η Πρόεδρος της Κοινότητας Χλωμού Πωγωνίου Αθηνά Πάνου. Σύντομα οι γλυκιές ηπειρωτικές μελωδίες ξεσήλωσαν τον κόσμο και ο χορός ξεκίνησε για τα καλά. Μικροί και μεγάλοι αφέθηκαν στο άκουσμα των Πωγωνησίων ρυθμών και ξεφάντωσαν μέχρι πρωίας. Εκ μέρους του Συλλόγου μας θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους όσους παρευρέθηκαν στην ετήσια εκδήλωση αυτή, και να τους υποσχεθούμε πως ένας εκ των στόχων μας είναι η ισχυροποίηση των τοπικών δεσμών μας και η σύσφιγξη των μεταξύ μας σχέσεων και κάνουμε ότι μπορούμε για αυτό.

Επ' ευκαιρία του σημειώματός μου αυτού, θα ήθελα να τονίσω πως ένας από τους ευρύτερους στόχους μας είναι η στήριξη (οικονομική και κοινωνική) των καλλωπιστικών και εξωραϊστικών έργων του χωριού μας και ένα μέρος των πόρων του Συλλόγου διατίθεται σε αυτό. Προς υλοποίηση του στόχου μας αυτού ο Σύλλογός μας έχει καθερώσε από το έτος 2007, μια ετήσια συμβολική συνδρομή των μελών, φίλων και συγχωριανών, ύψους είκοσι (20) ευρώ για κάθε οικογένεια, προς τον Σύλλογό μας, η συνδρομή αυτή αποτελεί έναν από τους βασικότερους πόρους του σωματείου. Για τον λόγο αυτό θα ήθελα να υπενθυμίσω στους φίλους και συντοπίτες ότι όσοι επιθυμούν να συνδράμουν στο έργο μας, αλλά και να γίνουν μέλη του Συλλόγου μας, μπορούν να προσφέρουν από το υστέρημά τους το συμβολικό ποσό των είκοσι (20) ευρώ ετησίως. Τα χρήματα αυτά θα διατίθενται σε κοινωφελή και πολιτιστικά έργα της Κοινότητας του χωριού μας, κατόπιν αποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου μας.

Εύχομαι εκ μέρους όλων των μελών του Σωματείου μας καλή και δημιουργική χρονιά και πάνω απ' όλα εύχομαι σε όλο τον κόσμο υγεία και οικογενειακή ευτυχία

Αθηνά Σπ. Πάλλη – Διηγέτορας

«Αντάμωμα»

Ξηροβαλτινών και Ποντικατιωτών

Με Τιμητικές Διακρίσεις, «Κανίσκα» και Πωγωνήσιο γλέντι

Οι Αδελφότητες Ξηροβάλτου και Ποντικατών οργάνωσαν και φέτος την εκδήλωσή τους, με πολύ μεγάλη επιτυχία στο ξενοδοχείο «ΣΤΑΝΛΕΥ» στις 10 Φεβρουαρίου.

Από το μεσημέρι, 250 και πλέον άτομα, γέμισαν την αίθουσα του ξενοδοχείου. Εκτός από τους χωριανούς, γνωστούς και φίλους, παραβρέθηκαν πολλά μέλη του Δ.Σ. της Ομοσπονδίας μας, με επικεφαλής τον Πρόεδρο κ. Σταύρο Παππά, Πρόεδροι και πολλοί εκπρόσωποι Αδελφοτήτων. Κατά τη διάρκεια της εκδήλωσης, τα συμβούλια των Αδελφοτήτων Ξηροβάλτου και Ποντικατών, με ομόφωνες αποφάσεις τους τίμησαν με αναμνηστική πλακέτα τα επίτιμα μέλη τους Κώστα Φακατσέλη και Παύλο Παλούκα, τόσο για την προσφορά τους στη γενέτειρα, όσο και για το πλούσιο συγγραφικό τους έργο. Το λαχείο που κυκλοφόρησε είχε πολλά δώρα, μεταξύ των οποίων και «Κανίσκα» με τοπικά αγνά προϊόντα, περιοχής Πωγωνίου, όπως, τραχανάς, χυλοπίτες, μέλι, βουνίσιο τσάι, μυρωδάτη ρίγανη, τσίπουρο κ.ά.

Οι ελπίδες για να μην αποκοπούμε από τις ρίζες μας και από τις μνήμες που έχουμε από τα χωριά μας δεν εξέλειπαν. Αυτό φάνηκε από τη συμμετοχή των νέων παιδιών στο Πωγωνήσιο γλέντι που κράτησε μέχρι αργά τις απογευματινές ώρες, αλλά και από το έργο των Αδελφοτήτων που ακόμη επιμένουν και αντιστέκονται στη φθορά του χρόνου.

«ΠΩΓΩΝΗΣΙΟΣ»

Η ΚΟΠΗ ΤΗΣ ΠΙΤΤΑΣ ΤΩΝ ΔΕΛΒΙΝΑΚΙΩΤΩΝ

Την Κυριακή 20 Ιανουαρίου η Ένωση Δελβινακιωτών στην Αθήνα έκοψε την βασιλόπιττά της στη αίθουσα των γραφείων της στη οδό Νικηφόρου 1, παρουσία πολλών μελών και φίλων του Σωματείου.

ΠΩΓΩΝΗΣΙΑ ΤΟΥ ΦΛΕΒΑΡΗ

- * Μας ξεπάγιασε ο Φλεβάρης.
- * Και μας λαχτάρησε ο βορεινός αντικυκλώνας
- * Μας πέρασε ξώπετσα ο χιονιάς
- * Τα ψηλά βουνά άσπρισαν λίγο
- * Αλλά το κρύο ήταν τσουχτερό
- * Είπαμε ότι και ο Φλεβάρης είναι Χειμώνας!
- * Να μη ξεχνάμε όμως ότι...
- * «Ο Φλεβάρης κι αν φλεβίσει Καλοκαίρι θα μυρίσει»!
- * Και στο τέλος του το επιβεβαίωσε!
- *
- * Ο φίλος μου ο Σπύρος από την Πωγωνιανή μου λέει και τα τοπικά!
- * Που παρακολουθεί και σχολιάζει καυστικά.
- * Γεγονότα με παλιά σοφία και σύγχρονα σημάδια!
- * Μου είπε λοιπόν πως στην Πωγωνιανή έμεινε μία μόνη γαϊδούρα!
- * Ανάμνηση από τα παλιά και αξέχαστα χρόνια!
- * Μία και μόνη στο είδος και τελευταίαΓαϊδούρα του χωριού!
- * Αποκρίες που είναι αξίζει μιαςαποκριάτικης τιμής!
- * Με πολλά παλιά γαϊδουρινά αστεία.
- * Να έμεινε κανείς που να θυμάται παλιές αποκρίες;
- * Και οι γαϊδαροί είχαν την τιμητική τους και την....αξία τους!
- *

- * Το παλιό «μειζων Πωγώνι», θέλουν πολλοί στον «Καποδίστρια II»
- * Είναι μια άποψη που κυκλοφορεί
- * Με σαράντα χωριά.
- * Και με κοινές πολιτισμικές καταβολές.
- * Και πίσω ένα ακόμη ξεκομμένο παλαιοπωγώνι.
- * Και δίπλα ένα ομογενειακό πολιτιστικό περιβάλλον.
- * Μια μεγάλη περιοχή του λευκού σεγγουνιού.
- * Ισχυρά τα επιχειρήματα.
- *

- * Είδα πάλι χέρσο και ακαλλιέργητο τον κάμπο του Ξηροβάλτου
- * Κρίμα στα δισεκατομμύρια που ξοδεύτηκαν.
- * Και ποιος θα τον συντηρήσει τώρα
- * Που άρχισαν και οι φθορές.
- *

- * Είδα και το Χάνι Φακατσέλη να επισκευάζεται.
- * Πολλοί περιμένουν να γίνει εκεί κάποιο στέκι
- * Πολλά έχει να μολογάει ο γύρω τόπος.
- * Και πολλά μοιρολόγια ακούγονται τα απόβραδα.
- * Η Δόξα μελετά ακόμη τα λαμπρά παληκάρια που έπεσαν εκεί γύρω.
- * Οδοιπορικό για όσους θυμούνται την Ιστορία.
- *

- * Πλησιάζουμε το Πάσχα!
- * Πολλοί θα ετοιμάζονται.
- * Για προσκύνημα στις ρίζες.
- * Για μια άλλη επικοινωνία.
- * Και ψυχική ανάταση.
- * Η προετοιμασία για κάθαρση
- * Από τους ρύπους των πόλεων.
- * Ευχές σε όλους για μια καλή επιλογή.
- * Με καλό προγραμματισμό.
- * Και με σύνεση στις μετακινήσεις.
- * Οι νέοι δρόμοι προκαλούν.

Κ.Χ.Κ.

ΣΤΗ ΜΕΡΟΠΗ

Άρχισε να λειτουργεί το καφενείο στο ΜΕΣΟΧΩΡΙ

Ανοιχτό το ΣΑΒΒΑΤΟΚΥΡΙΑΚΟ

Με την παραδοσιακή εξυπηρέτηση
και με τις γνωστές νοστιμιές

Τηλέφωνο 26570-31543

Κινητό 6944125522